

ТЕИЗАМ И АТЕИЗАМ

العبودية واللا دينية باللغة الصربية

Написао:

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Превод:

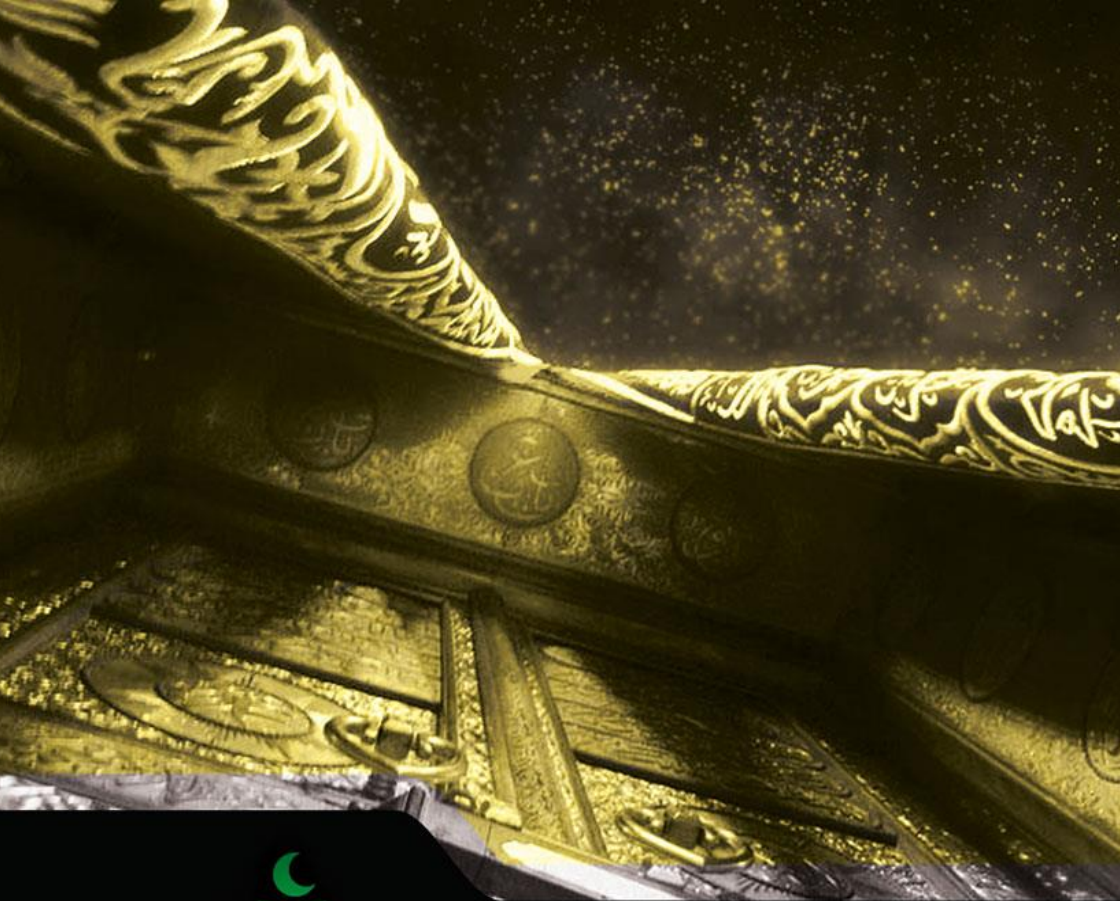
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Мустафа Голош

Ревизија:

Ифет Зукорлић

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

ПРЕДГОВОР

Хваљен нека је Онај који је послао Мухамеда а.с. да радосне вести и опомену донесе да – по Његовом наређењу – позива к Алаху, и као светиљку која сија. Нека је Хваљен Онај који је одликовао асхабе (другове Мухамеда а.с.) и дао им велико добро и нека су непрекидни салевати и селами на Мухамеда, његову породицу и асхабе. А након тога...

Прочитао сам ову књигу од Др Абдур-Рахмана бин Абдул-Керима Аш-Шиха уживајући у сваком реду који је у њој написан. Нашао сам да је она лек за један од најопаснијих вековних проблема, а то је безбожништво (необожавање, неверовање ниушта). Та удаљеност од обожавања има своје аспекте, узроке и врсте. Једна од тих врста безбожништва је и атеизам који је заступљен у безбожничким скупинама, или агностицизам, или паганство (незнабоштво). Неки то чине из навике, рефлексивно, па већина људи осване и омркне радећи и гомилајући иметак и потомство, бринући како ће удовољити својим прохтевима, а приближавање Богу им није ни на крај памети. Имао сам прилику да сретнем велики број следбеника идеологије безбожништва и објаснио сам им да је то уствари вера, религија. Безбожници су одбацили све религије из убеђења да ниједна од њих не поседује праве доказе и чињенице, а верују у постојање Господара свемира (неку вишу силу – како они кажу) који нема ништа са човечанством.⁽¹⁾ На тај начин су измислили и оформили за себе посебну веру која није од Бога. Приметио сам да је заједничко за све њих то што са Исламом нису имали никакав контакт па су о

⁽¹⁾ Хваљен нека је Он и врло високо изнад онога што они говоре!

Исламу изградили погрешан став и мишљење, углавном читајући од хришћана.

Када је реч о агностицизму он не пориче нити потврђује постојање божанске моћи. Агностици кажу да својим очима нису видели чврсте доказе и не могу са сигурношћу утврдити људско порекло, али зато верују у исправност Дарвинове теорије еволуције и тврде да је пре 600 милиона година човек био једна врста мајмуна. Ову теорију су озваничили иако је нетачна и нема никаквих научних доказа. Теорију еволуције је оборила камбријумска експлозија (развој вишећелијских организама), а са њом палеонтологија, биологија и генетика. Доказано је да је стабло врста оповргнуто и да су врсте у изумирању, а никако у развоју. Сама еволуција је могућа унутар исте врсте, а никако из врсте у врсту па тако бактерија може еволуирати из виталне у виталну (тј. њена еволуција није могућа у неку другу врсту већ нека њена својства се могу развити, али она и даље остаје витална бактерија). Никада није забележено да је риба еволуирала и постала нека копнена животиња. У Кур'ану се спомиње еволуција (развој) још пре 1400 година па каже Узвишени Алах:

А Он (Алах) вас постепено ствара?! (Нух 14)

Овим ајетом се потврђује привременост па дете постаје човек, а пас је добио јаке очњаке. Дарвинова теорија не може бити научна јер не подлеже примедбама, експериментима или ревизији. Ономе ко каже да вере не постоје и да је свемир потчињен материјалним законима поставићемо питање – ко је створио и прописао те космичке законе? Закон се може само открити и описати. Њутнов закон гравитације није настао сам од себе, јер закони не могу ништа створити, нити је могуће сакупити

иметак од математичких једначина. У свему овоме нема никакве контрадикторности између веровања у Алаха и објашњења космоса законима физике. Закон никада не може бити створитељ, нити нуклеинска киселина може настати случајно.

ПОЗИВ СРЦА У ПОВРАТАК КА АЛАХОВОЈ ВЕРИ

Онај ко расправља о покорности Милостивом каже: “Због чега се онај ко греша према Господару људи кажњава на ахирету (будућем свету), зар то није супротно својству божије милости?” : Рећи ћемо му: “А зашто ти кажњаваш онога ко ти угрози твоје светиње и имовину овосветску? Зар му нећеш запрети, судити му и казнити га затвором неко време због кривичних дела које је починио? Да ли си некада прочитао колико је капија милости отворено сваком оном ко се покаје надајући се опросту! Тако ми Алаха, у Цехенему (паклу) неће бити кажњен осим онај ко је отворени силник и пркосник, који одбије да обожава Милостивог и који одбије сваки хајр (добро). Зар нећеш рећи како је неправда то што китови једу разне врсте рибе? Па када је они не би јели тржишта би била преплављена рибом и остала створења би била угрожена. Читав екосистем би се пореметио и планине и цела земаљска кугла би била уништена. Зато се врати своме Господару и прими од мене искрен савет. Не можеш брда у висини достићи, нити можеш земљу пробити. Спознај моћ Милостивог, Створитеља свемира и живота на будућем свету. Следи пут истине, пут Ислама који је печат небеских религија, надати се је да ћеш на Судњем дану срести награду коју ти је Милостиви обећао – увешће те у вечни Џенет (рај) у којем ћеш угодним животом живети. И немој рећи како ти је довољно од вере да следиш њене

моралне принципе. Да ли људски разум може разликовати добра од лоших дела, или се кроз векове и земље разликовало поимање истине од заблуделих обичаја и традиције? Да ли си код непријатеља религија видео моралне принципе и законе? Зар желиш следити оно што ти савест налаже, а не желиш да се покориш Божијим прописима? Дакле, зашто се покораваш законима које ти намеће законодавство, а некада се савест других слаже са чињењем неких кривичним дела? Тако ми Алаха, у космосу се ниједан грех, нити нарушавање било ког права није проширило осим када су се оставили Божији закони. И тако ми Алаха, када би се безбожницима дала власт уништили би све богомоље, џамије и цркве. Ти знаш шта се верницима догађало у време комунизма – било је и тортуре, малтретирања и прогона над њима. Немој негирати добро које ти је Милостиви даровао и немој порицати Његова Божанска права. Немој рећи како нас је онај који све зна и који је о свему обавештен заборавио, или како Он нема ништа са човечанством. Зар си заборавио ко те је излечио и од тебе болест отклонио кад си болестан био? Зар си заборавио ко је услишао твоју дову (молбу) и спасио те из велике невоље? Зар си заборавио ко те је опскрбио удобним местом становања, добром супругом и децом? А када би те искушао нечим – можда је у томе хајр (добро) и за тебе и за човечанство. Зато обожавај Господара свога који је створио Сунце, Месец и звезде блиставе, онога који је учинио да све прецизно кружи по свемирским орбитама па Сунце не може Месец достићи и међу небеским телима нема утркивања. Обожавај онога који је створио Земљу и по њој непомична брда побацао да вас она не потреса, који је створио слана мора и питке реке из којих пијемо укусну и питку воду. Зар поричеш све ово и то називаш

рационалношћу?! Тако ми Господара Ка'бе, сва
рационалност је у Исламу.

Ахмед Ел-Емир

У ИМЕ АЛАХА МИЛОСТИВОГ САМИЛОСНОГ

Сва хвала припада Алаху, нека је салеват и селам на Његовог Посланика, његову породицу и асхабе.

***Погледај у Ислам и његов јасан пут и програм, а
немој гледати у муслимана и оно како га он
спроводи и чини.***

Потреба за обожавањем је природа са којом је Алах створио човека и она је неодвојиви део њега у сваком смислу. Она се од њега не може одвојити ни на који начин. Човек може бирати између двоје, трећег нема:

- или ће бити роб Алаха Јединог, Њему покоран па ће му срце и душа бити мирни, каже Узвишени Алах:

Реци: "Само се Алаха обожавам, искрено Му исповедајући веру своју,

а ви, поред Њега, обожавајте кога хоћете!" Реци: "Страдаће, уистину, они који на Судњем дану изгубе и себе и породице своје. Ето, то је право страдање!"

Над њима ће бити наслаге ватре, а и испод њих наслаге; тиме Алах страши робове Своје. "О робови Моји, бојте се Мене!"

(Аз-Зумар 14-16)

- или ће робовати лажним божанствима као што су страсти, кипови, идоли, иметак, системи људи па ће његова душа несретна бити, срце збуњено и пропаће на овом и будућем свету. Каже Узвишени:

Реци ти Мени ко ће упутити онога који је страст своју за бога свога узео, онога кога је Алах, знајући га, у заблуди оставио и слух његов и срце његово запечатио, а пред очи његове копрену ставио? Ко ће му, ако неће Алах, на Прави пут указати? Зашто се не уразумите? (Ал-Цасијах 23)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смиловао: “Обожавање је нужност! Ако се не буде обожавао Алах Једини, онда ће се обожавати нешто друго мимо Њега. У обожавању Алаха Јединог је слобода, почаст, углед и достојанство људи. Обожавање нечег другог мимо Алаха уништава људску хуманост, част, слободу и свако добро, а затим упропаштава иметак и све материјално.”

Ако се обожавање разуме као понизност и покорност без љубави према своме Господару, онда је то души мрско и уши одбијају да слушају о томе. Супротно овој теорији, ако се обожава Господар свемира из љубави према Њему онда је у томе част, понос и слобода. Ислам је дошао са истинском слободом која произилази из обожавања Алаха Јединог, а то обожавање уређује сав живот и нема неправде нити проневере са свим што она подразумева. Каже Узвишени:

Алах вам заповеда да одговорне службе онима који су их достојни поверавате и када људима судите да праведно судите. (Ан-Ниса’ 58)

Забрањено је јести туђ иметак крађом, преваром или каматом. Каже Алах:

О верници, једни другима на недозвољен начин имања не присвајајте – али, дозвољено вам је трговање уз обострани пристанак – и једни друге не убијајте! Алах је, доиста, према вама милостив. (Ан-Ниса’ 29)

Нема напада на људску част, нити убијања, јер каже Узвишени:

И они који се мимо Алаха другом богу не клањају, и који, оне које је Алах забранио, не убијају, осим када правда захтева, и који не блудниче; – а ко то ради, искусиће казну. (Ал-Фуркан 68)

Из овога проистичу права која је Алах наредио да се поштују у речима:

Алаха обожавајте и никога Њему равним не сматрајте! А родитељима добротинство чините, и рођацима, и сирочади, и сиромасима, и комшијама ближњим, и комшијама даљњим, и друговима, и путницима, и онима који су у вашем поседу. Алах, заиста, не воли оне који се охولة и хвалишу. (Ан-Ниса' 36)

У обожавању Алаха Узвишеног је опрост за грешника и толеранција као што је Алах наредио:

Ти са сваким – лепо! И тражи да се чине добра дела, а незналица се клони! (Ал-А'раф 199)

Човечанство је данас у непрестаној потреби и жедно је за “слободом”. Жели разузданост без икакве контроле и вођства како би могло да чини шта хоће за разлику од муслимана који не желе слободу у овом смислу и значењу, већ желе слободу у обожавању Алаха Узвишеног. У томе су у праву јер то обожавање доноси истинску слободу какву ниједан други владар не може обезбедити. Човечанство није и неће остварити ову слободу осим кроз истинско обожавање Алаха са чиме су долазили Алахови посланици које је слао с времена на време како би код људи обновили веру и повратили их њиховом Господару и Створитељу и како људи не би имали доказ и изговор код Алаха. Каже Узвишени Алах:

Ми смо сваком народу посланика послали: "Алаха обожавајте, а кумира се клоните!" И било је међу њима оних којима је Алах на Прави пут указао, а и оних који су заслужили да остану у заблуди; зато путујте по свету да видите како су завршили они који су посланике у лаж утеривали. (Ан-Нахл 36)

Апсолутна слобода како је Запад данас разуме је уствари анархија у којој се једе иметак сиромашних, јачи угњетава слабијег, напада се на част, отима иметак, уништавају се животи, крше се права и обавезе. То је животињска слобода и закон џунгле у коме је Алах Узвишени понизио онога ко је оставио покоравање Њему Узвишеном и ослободио своје страсти и прохтеве. Каже Узвишени објашњавајући ово:

Ми смо за Цехенем многе цине и људе створили; они срца имају – а њима не схватају, они очи имају – а њима не виде, они уши имају – а њима не чују; они су као стока, чак и гори – они су заиста немарни. (Ал-А'раф 179)

Узрок свих проблема које свет данас проживљава почев од неправде, насиља, ратова, економских, социјалних и политичких криза је удаљеност од истинског обожавања Алаха који је прописао правила и прописе који су у интересу и појединца и друштва. У њиховом прихватању и имплементацији је срећа целог човечанства на оба света. Сходно удаљености од примене ових прописа настају проблеми и кризе код људи, али они су оно што је боље заменили за оно што је горе па су прихватили системе и законе које су људи измислили и који су више погрешни и неисправни него што су тачни јер су засновани на личним прохтевима и политичким смерницама. Истину је рекао Узвишени:

А како и не би знао Онај који ствара, Онај који све потанко зна, који је о свему обавештен. (Ал-Мулк 14)

Када људи буду обожавали Алаха попут првих генерација муслимана у свим аспектима свог живота, политичком, друштвеном, моралном и економском, свет ће бити срећан и њихов суд ће бити најбољи за човечанство. Неће бити неправде, насиља, кршења права, нити експлоатације народних богатстава и добара. Међутим, немуслиmani су дали предност свом суду у односу на верске судове и ставове јер у томе нису видели правду и правичност. За разлику од стварности већине муслимана данас који верују у један део књиге (своје вере), а други поричу, обожавају Алаха у ономе што одговара њиховим прохтевима и страстима, а одбијају да се покоре у ономе што им не одговара. То су искористили њихови непријатељи па су загосподарили над њима, над онима у чијим срцима је болест и необуздана љубав за овим светом па су их колонизирали и понизили, а затим опљачкали њихова добра и богатства. Истину је рекао Узвишени појашњавајући ово:

То је зато што Алах неће лишити благостања народ коме га је подарио – све док се он сам не промени – а Алах све чује и све зна. (Ал-Анфал 53)

Алахов Посланик а.с. је упозорио муслимане на ово па каже: “Пет ствари, ако њима будете кушани – утичем се Алаху Узвишеном од тога да вас оне снађу...Ваши предводници неће оставити суд по ономе што је Алах објавио, а да им Алах ц.ш., неће дати непријатеља од другог народа који ће овладати њима, узимајући један део онога што је у њиховим рукама; њихови имами и вође неће оставити Алахову Књигу и сунет Његовог веровесника – а да Алах ц.ш., неће дати да се сами

међусобом крве!“⁽²⁾ (Бележе га Бејхеки и Хаким, а шејх Албани га сматра веродостојним у “Сахихут-Тергиб вет-Терхиб”)

Ово је стварност исламског умета када остави обожавање и веровање у Алаха, Алах да нас сачува.

⁽²⁾ Сахихут-Тергиб 2187.

КУР'АН И ХОЛИСТИЧКИ ПОГЛЕД НА УНИВЕРЗУМ

Оно што је закупљало људску мисао кроз векове је стварање и настанак универзума и онога што је у њему. Све се завршило на спекулацијама које су веома далеко од логике и рационалности, јер у бити људи не могу спознати истину осим преко онога Који је све то створио. Кур'ан је дошао са логичким и рационалним низом племенитих ајета који уливају мир и спокој по овом питању одговарајући у њима на питања људског разума и објашњавајући у њима почетак стварања универзума и онога што је у њему, као и сврху његовог стварања, постојања, његовог краја и коначног повратка.

ПОЧЕЦИ СТВАРАЊА ЧОВЕКА

Прикладно је да на почетку споменемо речи Узвишеног:

Он је Први и Последњи, и Видљиви и Невидљиви; и Он зна све! (Ал-Хадид 3)

Као и речи Узвишеног о Себи:

Реци: "Он је Алах – Један!

Алах је Уточиште сваком!

Није родио и рођен није,

и нико Му раван није!" (Ал-Ихлас 1-4)

Алахов посланик Мухамед а.с. је био упитан о универзуму и његовом настанку када му је дошла делегација из Јемена па су му рекли: "Дошли смо да нам појасниш веру и да те питамо о настанку света". Посланик а.с. им је одговорио: "Алах је постојао када ништа друго

осим Њега није било, а Његов Арш⁽³⁾ је био на води. Затим је створио небеса и Земљу и све је записао у Левхи-Махфузу⁽⁴⁾. (Сахихул-Бухари)

Каже Узвишени у Својој Књизи:

Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће веровати. (Ал-Анбија' 30)

Алах је створио небеса и Земљу били су једна целина у којој су се међусобно додиривала и пријањали једно уз друго у почетку стварања. Након тога их је Алах раздвоио и створио седам небеса и седам земаља, затим је дуњалучко (овосветско) небо и Земљу раздвоио ваздухом између. Дао је да са неба пада киша а из Земље рађају плодови. Каже Узвишени Алах:

Он је створитељ небеса и Земље, и када нешто одлучи, за то само рекне: "Буди!" – и оно буде. (Ал-Бакарах 117)

Затим је Алах створио Адема а.с., оца човечанства у Ценету (рају) и сви анђели су му пали на ничице осим Иблиса, оца шејтана који је одбио да учини сецду из охолости. Понела га је мржња и завист према Адему а.с., којег је Алах почаствовао и дао му предност над Иблисом. Ово је уједно и почетак непријатељства између човека и Иблиса. Рекао је Узвишени:

(71) И кад је мелекима Господар твој рекао: "Створићу човека од иловаче,

(72) па кад му савршен облик дам у живот у њ удахнем, ви му се поклоните!"

(73) мелеци су се, сви до последњег, заједно поклонили

⁽³⁾ Престоље.

⁽⁴⁾ Књига помно чувана.

(74) осим Иблиса; он се узохолио и постао неверник.

(75) "О Иблису!" – рекао је Он – "шта те навело да се не поклониш ономе кога сам собом створио? Јеси ли се узохолио или мислиш да си узвишен?"

(76) "Бољи сам од њега" – рекао је он – "мене си створио од ватре а њега од иловаче."

(77) "Е, излази онда из Џенета (раја)!" – рече Он – "проклет да си!

(78) Моје проклетство ће те до Судњег дана пратити!"

(79) "Господару мој" – рече он – "дај ми времена до Дана када ће они оживљени бити!"

(80) "Дајем ти" – рече Он –

(81) "до Дана већ одређеног."

(82) "Е тако ми достојанства Твога" – рече – "сигурно ћу их све на странпутицу навести,

(83) осим Твојих међу њима робова искрених!"

(84) "Истином се кунем и истину говорим" – рече Алах –

(85) "сигурно ћу са свима, тобом и онима који се буду повели за тобом, Џехенем (пакао) напунити!" (Сад 71-85)

Након тога је Алах створио Адему а.с. жену Хаву да се уз њу смири, усрећи и да му буде сапутница. Од њих двоје је настало човечанство. Каже Узвишени:

О људи, бојте се Господара свога, који вас од једног човека ствара, а од њега је и жену његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. И Алаха се бојте – с чијим именом једни друге молите – и родбинске везе не кидајте, јер Алах, заиста, стално над вама бди. (Ан-Ниса 1)

Њихово боравиште је био Џенет (рај) и њихов Господар им је објаснио да им је Иблис непријатељ и упозорио их је како би га се чували. Рекао је Узвишени:

"О Адеме" – рекли смо – "овај је доиста непријатељ теби и твојој жени, зато никако не дозволи да он буде узрок вашем изласку из Џенета (раја), па да се онда мучиш. У њему нећеш ни огладњети, ни го бити,

у њему нећеш ни ожедњети, ни жегу осетити." (Та-Ха 117-119)

Њихов Господар им је наредио да једу и уживају све џенетске благодати осим једног дрвета. Забранио им је да се приближе том дрвету и да једу његове плодове. Каже Узвишени:

И Ми рекосмо: "О Адеме, живите, ти и жена твоја, у Џенету и једите у њему колико год желите и одакле год хоћете, али се овом дрвету не приближујте па да сами себи неправду нанесете!" (Ал-Бакарах 35)

Иблис је успео својим сплеткама, лукавством и лажима да оца човечанства Адема а.с. и његову жену изведе из Џенета након што их је наговорио да поједу плод са дрвета које им је њихов Господар забранио. Рекао је Алах:

Али шејтан му поче бајати и говорити: "О Адеме, хоћеш ли да ти покажем дрво бесмртности и царство које неће нестати?"

И њих двоје поједоше с њега и указаше им се стидна места њихова па почеше по њима лишће џенетско стављати – тако Адем није Господара свога послушао и с Пута је скренуо. После га је Господар његов изабраником учинио, па му опростио и на Прави пут га упутио. (Та-Ха 120-122)

Казна за Адема а.с. и његову жену након греха којег су починили према своме Господару је била изгнанство из Џенета (Раја) и силазак на Земљу коју је Алах створио да буде боравиште за њих и њихово потомство, а уједно и кућа испита и кушње. Рекао је Алах Узвишени:

Ми рекосмо: "Силазите из њега сви! Од Мене ће вам упутство долазити, и они који упутство Моје буду следили – ничега се неће бојати и ни за чим неће туговати. А онима који не буду веровали и књиге Наше буду порицали – биће становници Џехенема; у њему ће вечно остати." (Ал-Бакарах 38-39)

Њиховим изгнанством из Џенета и силаском на Земљу почело је непријатељство и Иблис је почео спроводити свој план и оно што је обећао Адему а.с., и његовом потомству након што је истеран из Џенета и спуштен на Земљу. Каже Узвишени:

(32) "О, Иблисе" – рече Он – "зашто се ти не хтеде поклонити?"

(33) "Није моје" – рече – "да се поклоним човеку кога си створио од иловаче, од блата устајалог."

(34) "Онда излази из Џенета" – рече Он – "нек си проклет

(35) и нека се проклетство задржи на теби до Дана судњег!"

(36) "Господару мој" – рече он – "дај ми времена до дана када ће они бити оживљени!"

(37) "Даје ти се рок" – рече Он –

(38) "до Дана већ одређеног."

(39) "Господару мој" – рече – "зато што си ме у заблуду довео, ја ћу њима на Земљи пороке лепим представити и потрудићу се да их све заведем,

(40) осим међу њима Твојих робова искрених."

(41) "Ове ћу се истине Ја држати" – рече Он:

(42) "Ти нећеш имати никакве власти над робовима Мојим, осим над онима који те буду следили, од оних залуталих."

(43) За све њих место састанка Џехенем ће бити. (Ал-Хиџр 32-43)

Људи су на почетку били један умет (народ), затим су се намножили и разасули по Земљи у потрази за опсрбом. Каже Алах с.в.т.:

Сви људи су сачињавали једну заједницу, и Алах је слао веровеснике да доносе радосне вести и опомене, и по њима је слао Књигу, саму истину, да се по њој суди људима у ономе у чему се не би они слагали. (Ал-Бакарах 213)

Као резултат умножавања људи настало је разилажење и настанили су се у разним деловима Земље. Алах је био праведан па је слао посланике људима у разним деловима Земље да их опомињу и доносе радосне вести како би се људи вратили исправном веровању и основама вере, а уједно и да буду доказ против њих. Рекао је Алах Узвишени:

О посланицима који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би никаква оправдања пред Алахом имали. – А Алах је силан и мудар. (Ан-Ниса' 165)

Онај ко се буде покораво веровесницима и посланицима у оном са чиме су дошли од Алаха ући ће у Џенет, а онај

ко им се супростави и охоли се над истином и оним са чиме су они дошли ући ће у ватру (Џехенем - пакао). Каже Узвишени:

О синови Адемови, кад вам између вас самих буду долазили посланици који ће вам прописе Моје објашњавати – онда се они који се буду Алаха бојали и добра дела чинили неће ничега бојати нити ће за било чим туговати;

а они који доказе Наше буду порицали, и од њих се буду охоло окретали, биће становници у ватри, у њој ће вечно остати. (Ал-А'раф 35-36)

Такођер каже Узвишени:

(6) А за оне који не верују у Господара свога казна је Џехенем, ужасно је он боравиште!

(7) Кад буду у њ бачени, пуцкетање његово ће чути, и он ће кључати,

(8) скоро да се од беса распадне. Кад год се која гомила у њ баци, стражари у њему ће је упитати: "Зар није нико долазио да вас опомиње?"

(9) "Јест, долазио нам је онај који нас је опомињао" – одговориће – "а ми смо порицали и говорили: 'Алах није објавио ништа, ви сте у великој заблуди!'"

(10) И рећи ће: "Да смо слушали или размишљали, не бисмо међу становницима Џехенема били!"

(11) И они ће признати да су били неверници – па, становници Џехенема огњеног далеко били!

(12) Онима који се Господара свога боје и кад их нико не види – опрост и награда велика! (Ал-Мулк 6-12)

Посланици а.с., су опомињали народе, подсећали их на Иблисово непријатељство према њима и упозоравали их како их не би завео са Правога пута са којим је Алах задовољан, а посланици и веровесници су појаснили који је пут заблуде – то је пут слеђења страсти и прохтева и улепшавање онога што је батил (неистина и грех). Рекао је Алах с.в.т.:

О синови Адемови, нека вас никако не заведе шејтан као што је родитеље ваше из Џенета извео, скинувши с њих одећу њихову да би им стидна места њихова показао! Он вас види, он и војске његове, одакле ви њих не видите. Ми смо учинили шејтане заштитницима оних који не верују. (Ал-А'раф 27)

МУДРОСТ СТВАРАЊА ЧОВЕКА

Очигледно је и логично да човек не живи и не троши своје време, труд и иметак у проналажењу или прављењу нечега осим са циљем да му то користи или отклони неку штету. Евидентно је и то да се од свих људских изума и проналазака тражи остваривање интереса без обзира да ли је реч о нечему што је лоше или добро. Такође, Алах Узвишени – а Њему припадају најузвишенија својства – није ништа створио узалуд и није човека препустио самом себи. Каже Алах с.в.т.:

Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити?" И нека је узвишен Алах, Владар истинити, нема другог бога осим Њега, Господара свемира величанственог! (Ал-Му'минун 115-116)

Алах Узвишени није створио овај универзум и све што је у њему из игре и забаве како Му то неки приписују већ је то учинио из своје велике мудрости. Каже Узвишени:

Ми нисмо створили небо и Земљу, и оно што је између њих, да се забављамо. Да смо се хтели забављати, забављали бисмо се онако како Нама доликује, али Ми то не чинимо. (Ал-Анбија' 16-17)

Алах није створио човека, одликовао га над осталим створењима и учинио намесником на Земљи осим због вредности и важности задатка због којег је створен; па то појашњава Узвишени:

Цине и људе сам створио само зато да Ме обожавају,
Ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране,
опскрбу даје једино Алах, Моћни и Јаки! (Аз-Заријат 56-58)

Алах с.в.т. је створио људе, дао им све оно што им је потребно за живот и послао им посланике како би живели онако како Он Узвишени жели, а не онако како би они хтели. Алах жели да људи живе у складу са Његовим верозаконом и на начин с којим је Алах задовољан. Алаху припадају најузвишенија својства. Ниједан човек није задовољан да му неко други диктира како ће и на који начин трошити и користити оно што поседује па тако и Алах с.в.т. ствара оно што хоће и ради оно што Он хоће:

Господар твој ствара шта хоће, и Он одабира. Они немају право бирати. Хваљен нека је Алах и врло високо изнад оних које с Њим изједначују!

(Ал-Касас 68)

Ово је сврха стварања свега, и онога што видимо и што не видимо од светова, како би човек преко тога обожавао (ибадетио) Алаха с.в.т. Дато му је све на кориштење како би спознао свога Господара и како би се тиме помогао у ибадету Њему Узвишеном. Узвишени Алах није створио људе како би постао јачи, или да би Му они користили или какву штету од Њега отклонили. Људи су потребни Њега с.в.т., а Он је неовисан од њих. Алах нас је обавестио о томе па каже:

О људи, ви сте сиромаси, ви требате Алаха, а Алах је независан и хвале достојан. Ако хоће, уклониће вас и нова створења довести, то Алаху није тешко. (Фатир 15-17)

Онај ко истиснки обожава Алаха победио је са свим вечним благодатима које је Алах обећао, а онај ко буде робовао својим страстима и шејтану биће кажњен вечном цехенемском ватром. Каже Алах с.в.т.:

Они који не верују између следбеника Књиге и многобошци биће, сигурно, у ватри цехенемској, у њој ће

вечно остати; они су најгора створења. А они који верују и чине добра дела – они су, збиља, најбоља створења, њих награда у Господара њихова чека; еденски вртови кроз које реке теку, у којима ће вечно и заувек боравити; Алах је њима задовољан, а и они Њиме задовољни. То ће бити за онога који се буде бојао Господара свога. (Ал-Бајјинах 6-8)

СТАДИЈУМИ (ФАЗЕ) НАСТАНКА ЉУДСКЕ ВРСТЕ

Кур'ан спомиње редослед-етапе стварања човека па каже:

Који све савршено ствара, који је првог човека створио од иловаче –

а потомство његово ствара од капи худе текућине,

затим му савршено удове уобличи и живот му удахне – и Он вам и слух и вид и памети даје – а како ви мало захваљујете! (Ас-Саџдах 7-9)

Дакле, није тачно оно што неки говоре како је човек настао еволуцијом неког другог створења. Рекао је Алах:

Ми човека стварамо у складу најлепшем. (Ат-Тин 4)

Алах је учинио да човек пролази кроз фазе и развој који се завршава вечношћу у Џенету (рају) или вечношћу у ватри (паклу). Кур'ан нам је на сликовит и сажет начин приказао ове фазе које су задивиле научнике упркос ономе што су знали о опису настанка људског живота од почетка до краја. Одређеним и прецизним речима је јасно приказан овај опис што указује на истинитост Кур'ана. Каже Алах с.в.т.:

Ми човека од б'ти земље стварамо,

затим га као кап семена на сигурно место стављамо,

па онда кап семена угрушком учинимо, затим од угрушка груду меса створимо, па од грудe меса кости направимо, а онда кости месом заоденемо, и после га, као друго створење, оживимо – па нека је узвишен Алах, најлепши Створитељ! Ви ћете, после тога, помрети,

затим ћете, на ономе свету, оживљени бити. (Ал-Му'минун 12-16)

Те фазе су следеће:

1. Стварање из ничега

У почетку човека није ни било, па га је Алах створио из ничега и у томе је довољан доказ о проживљењу након смрти; јер онај ко је могао из ништа створити лакше му је то поново створити. Каже Узвишени:

Зар је то давно било кад човек није био спомена вредан?

Ми човека од смесе семена стварамо да бисмо га на кушњу ставили и чинимо да он чује и види. (Ал-Инсан 1-2)

2. Развој у материци

Ово је такође једна од етапа кроз коју пролази човек и развија се све док се не уобличи и удахне се у њега душа, тј. живот, потом му се дадне лик као што је Алах с.в.т. објаснио у претходним ајетима па каже:

Он вас ствара у утробама матера ваших, дајући вам ликове, један за другим, у три тмине. То вам је, ето, Алах, Господар ваш, Његова је власт, нема бога осим Њега, па куда се онда одмећете? (Аз-Зумар 6)

Алах с.в.т. је за људски организам у утроби мајке обезбедио све састојке и елементе који ће га одржати у животу, одговарајућу климу, сигурно место које ће поднети све потешкоће и у које ће се допремати храна потребна за живот и у тачно одређеним количинама, ни мање ни више од онога што је потребно. Каже Узвишени Алах:

Зар вас од незнатне текућине не стварамо, коју на поуздано место стављамо до рока одређенога?! Таква је Наша моћ; а како смо Ми само моћни! (Ал-Мурсалат 20-23)

3. Живот на овом свету (дуњалуку)

Дуњалук (овај свет) је период рада и привређивања, искушења и испита тако да је Алах Узвишени човеку дао чула попт слуха, вида и разума како би могао преко њих разликовати истину од неистине и корист од штете. Рекао је Алах с.в.т.:

Алах вас из трбуха мајки ваших изводи, ви ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум да бисте били захвални. (Ан-Нахл 78)

Створио га је у најлепшем облику и дао му тело са својим деловима како би могао користити сва добра овог света. Такође, Алах је створио унутрашње органе у човеку који му обезбеђују снагу за тело. Каже Алах с.в.т.:

Како не видите да вам је Алах омогућио да се користите свим оним што постоји на небесима и на Земљи и да вас дарезљиво обасипа милошћу Својом, и видљивом и невидљивом? А има људи који расправљају о Алаху без икаква знања, без икакве упуте и без књиге светиље. (Лукман 20)

С обзиром да Алах није створио људе ни због чега другог осим да Му чине ибадет – да Га обожавају и да Му се покорављају – из Своје добротe према њима слао им је посланике и објављивао књиге како би им појаснио начин на који треба да Га обожавају, како би им указао на пут

истине којег се требају држати и на пут зла којег се требају клонити. Каже Узвишени Алах:

Ми шаљемо посланике само зато да доносе радосне вести и да опомињу; нека се зато они који верују и добра дела чине ничега не боје и ни за чим нека не тугују. (Ал-Ан'ам 48)

Алах с.в.т. је све на овом свету подредио човеку и тиме му олакшао живот па му је дао да се бави пољопривредом, производњом и свим оним што ће му омогућити да ужива у благодатима живота и што ће му помоћи у покоравању Једном Једином Алаху с.в.т. Рекао је Алах с.в.т.:

Он вам је Земљу погодном учинио, па ходајте пределима њезиним и храните се оним што Он даје, Њему ћете после оживљења одговорати. (Ал-Мулк 15)

Како би човек размишљао о моћи свог Створитеља и ојачао свој иман (веровање) и искреност Алах му је дао велики број створења која га упућују на то па каже Узвишени Алах:

Стварање небеса и Земље, смена ноћи и дана, лађа која морем плови с корисним товаром за људе, киша коју Алах спушта с неба па тако у живот враћа земљу након мртвила њезина – по којој је расејао свакојака жива бића, промена ветрова, облаци који између неба и Земље лебде – доиста су докази за оне који имају памети. (Ал-Бакарах 164)

РАЦИОНАЛНИ ДОКАЗИ ИЗ КУР'АНА О ПРОЖИВЉЕЊУ:

С обзиром на то да је питање проживљења након смрти једно од оних које је заокупљало људски разум па га је негирао онај у чије срце није ушао иман (веровање),

Кур'ан појашњава ово питање које није никаква новина већ датира од самог настанка човека. Рекао је Алах Узвишени:

Неверници тврде да неће бити оживљени. Реци: "Хоћете, Господара ми мога, сигурно ћете бити оживљени, па о ономе што сте радили, доиста, бити обавештени!" – а то је Алаху лако. (Ат-Тагабун 7)

Докази оних који негирају проживљење које су износили својим посланицима су неадекватни и указују на уздизање и охолост, а довољно би им било да погледају и размисле о томе како су први пут створени. Рекао је Алах с.в.т.:

А кад им се докази Наши јасни казују, само се овим речима правдају: "Претке наше у живот повратите, ако је истина то што говорите."

(Ал-Цасијах 25)

У суштини, негирање проживљења након смрти је једна од шејтанских сплетки и наговора како би одвратио човека од веровања, а велики је број Кур'анских ајета који потврђују непобитну чињеницу о Алаховом постојању и Његовој моћи да поново оживи створења што подстиче човека на размишљање о свом настанку. Рекао је Узвишени:

Човек каже: "Зар ћу, кад умрем, збиља бити оживљен?" А зар се човек не сећа да смо га још пре створили, а да није био ништа? (Марјам 66-67)

Ако бисмо се руководили људским резоновањем онај ко је нешто направио у стању је то поново учинити – Алаху припадају најузвишенија својства – па онај ко је створио човека када га није ни било свакако је у стању то поново учинити након што је постојао. Каже Алах с.в.т.:

Он је Тај који из ничега ствара и Он ће то поново учинити, то је Њему лако; Он је узвишен и на небесима и на Земљи; Он је силан и мудар. (Ар-Рум 27)

Кур'ански ајети су довољни да увере онога ко је непристрасан у вери и ко размишља сходно својој природи без спољашњих утицаја. Неки од тих ајета су следећи:

- Размишљање о првом стварању човека; јер, онај ко је тада створио човека може то поново учинити. Каже Узвишени:

Како човек не види да га Ми од капи семена стварамо, и опет је отворени противник, и Нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: "Ко ће оживети кости кад буду труле?" Реци: "Оживеће их Онај који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио. " (Ја-Син 77-79)

- Размишљање о фазама стварања човека. Рекао је Алах:

Зар човек мисли да ће сам себи препуштен бити, да неће одговарати? Зар није био кап семена која се убаца, затим угрушак коме Он онда размер одреди и складним му лик учини, и од њега онда две врсте, мушкарца и жену, створи, и зар Тај није кадар мртве оживети? (Ал-Кијамах 36-40)

- Размишљање о оживљавању земље након њеног мртвила када Алах даје да израсту плодови иако на њој није било ни трага од живота. Каже Алах с.в.т.:

Једно од знамења Његових је и то што ти видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај ко њој даје живот оживеће, сигурно, и умрле, јер је Он кадар све. (Фусилат 39)

- Размишљање о стварању универзума и свега што је у њему чије је стварање веће дело од стварања човека, а за онога ко је створио универзум није ништа чудно да поново оживи мртве који не представљају ни једно зрно у односу на космос. Рекао је Узвишени:

Зар не знају да је Алах – који је небеса и Земљу створио и који није, стварајући их, изнемогао – кадар да оживи мртве? Јесте, Он све може.
(Ал-Ахкаф 33)

- Размишљање о сну човека и његовом буђењу, јер сан је као мала смрт након које долази живот па тако и после праве смрти човека долази живот (проживљење). Каже Алах с.в.т.:

Алах узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају. (Аз-Зумар 42)

Затим Алах Узвишени онима који негирају проживљење појашњава нешто друго што сматрају немогућим, а то је Његова моћ којој ништа није немогуће па ни проживљење након смрти свих људи који су живели од Адема а.с. па до момента када ће нестати универзум. У једном трену, једном наредбом када Алах нешто хоће Он само каже – буди – и оно буде. Алаху припадају најузвишенија својства, а у нашем свакодневном животу притиском на једно дугме може се осветлити цели град. Рекао је Алах Узвишени:

Створити све вас и све вас оживети исто је као створити и оживети једнога човека; Алах, заиста, све чује и све види.
(Лукман 28)

Сви кур'ански ајети су објављени да би човек о њима размишљао и поуку примио. Истину је рекао Алах:

А Ми смо Кур'ан учинили доступним за учење напамет и поуку, па има ли икога ко би поуку примио?! (Ал-Камар 40)

4. ЗАГРОБНИ ЖИВОТ (БЕРЗАХ)

Берзах је живот који ће проживети сваки човек након своје смрти, јер смрт није крај људског живота већ истински почетак и прелазак у други живот који се зове загробни живот и он ће трајати све док Алах не нареди нестанак свега што је у овом космосу и сваки облик живота. Остаће само они за које Алах одреди да остану. Рекао је Узвишени Алах:

И у Рог ће се пухнути, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Алах одабрао; после ће се у Рог по други пут пухнути и они ће, одједном, устати и чекати. (Аз-Зумар 68)

У овој фази човек је мртав на дуњалуку (овом свету), а жив на другој свету у свом гробу (мезару) где ће бити или кажњаван или награђиван сходно својим делима. Алах је ово појаснио када говори о фараону и његовом народу који су порицали Алахове доказе па су били потопљени:

Они ће се ујутро и навечер у ватри пржити, а када наступи Час: "Уведите фараонове људе у патњу најтежу!" (Гафир 46)

Након загробног живота пухнуће се у рог по други пут (пухање проживљења) наговештавајући Судњи дан и сакупљање свих људи на место обрачуна па ће људи бити претрпављени од жестине и тешкоће онога што чују и виде тога дана. Каже Узвишени:

О људи, Господара свога се бојте! Заиста ће потрес, када Смак света наступи, велики догађај бити! На дан кад га доживите свака дојиља ће оно што доји заборавити, а свака трудница ће свој плод побацили, и ти ћеш видети људе пијане, а они неће пијани бити, већ ће тако изгледати зато што ће Алахова казна страшна бити. (Ал-Хаџ 1-2)

Тада ће се читав универзум пореметити и срушити, и Сунце, и Земља, и звезде и њихове путање. Рекао је Алах:

Када сунце сјај изгуби, и када звезде нападају, и када се планине покрену, и када стеоне камиле без пастира остану, и када се дивље животиње саберу, и када се мора ватром напуне, и када се душе са телима спаре, и када жива сахрањена девојчица буде упитана, због какве кривице је убијена, и када се листови разделе, и када се небо уклони, и када се Џехенем распали, и када се Џенет приближи. (Ат-Таквир 1-13)

5. ПОЛАГАЊЕ РАЧУНА

Када Алах поново оживи сва створења, људе, птице и остале животиње сакупиће их да би им се судило на једном месту на Судњему дану како би свако добио оно што заслужује пред правдом. Људима се неће учинити никаква неправда. Рекао је Алах Узвишени:

Ми ћемо на Судњем дану исправне ваге поставити, па се никоме криво неће учинити; ако нешто буде тешко колико зрно горушице, Ми ћемо за то казнити или наградити. А доста је то што ћемо Ми рачуне испитивати. (Ал-Анбија' 47)

Сваки народ ће полагати рачун према шеријату (верозакону) који је био објављен његовом посланику и на његовом језику па ће верник бити награђен, а неверник кажњен. Каже Узвишени:

А на Дан када позовемо све људе с вођом њиховим, они којима се књига њихова дâ у десну руку њихову читаће књиге своје и неће им бити ни колико трун један учињена неправда; онај ко је на овоме свету био слеп биће слеп и на оном и далеко од свакога добра. (Ал-Исра' 71-72)

Затим ће се међу створењима измирити хакови (сваком ће се дати право које му је било ускраћено) како нам то објашњава Алахов посланик Мухамед а.с. у свом хадису: "Знате ли ви ко је муфлис (пропали, банкрот)"? Упита Посланик а.с.. Асхаби одговорише: "Муфлис је код нас онај који нема ни новца ни робе." Алејхиселам рече: "Муфлис мога умета је онај ко дође на Судњи дан с намазом, постом и зекатом, али је псовао оног, потворио овог, у иметку закинуо оног, пролио крв (ранио) овог, ударио оног... Па ће се сваком од њих дати дио његових добрих дела, а ако му нестане добрих дела пре него што се свима одужи, онда ће се узети од њихових лоших дела и пребацити на њега, па ће се онда, заједно с њима, стровалити у ватру." (Сахиху Муслим)

Од савршености правде Алаха Узвишеног је и то што ће се и међу животињама измирити хакови, зато се овај дан и зове Дан полагања рачуна. Каже Алахов Посланик а.с.:

“Сваком ће се дати право које му припада чак до те мере да ће се шутој овци (без рогова) дати право зато што је рогата овца убола.” (Сахиху Муслим)

Након што се међу животињама пресуди по правди и свакој буде дато право које јој је ускраћено Алах ће им рећи – Будите прашина. Тада ће неверник када буде видео каква га пропаст чека казати – Да је среће да и ја постанем прашина. Рекао је Узвишени Алах:

Ми вас на скору патњу упозоравамо, на Дан у коме ће човек дела руку својих видети, а неверник узвикнути: "Да сам, богдо, земља остао!" (Ан-Наба' 40)

Затим ће се људи поделити у два правца, трећег нема. Први је пут ка Џенету (рају) и његовим благодатима, а други је ка Џехенему (паклу), вечној ватри која је пропаст за залутале невернике. За награду Џенета се треба борити и о томе размишљати. Каже Узвишени:

На дан кад наступи Час оживљења – људи ће се раздвојити: они који су веровали и добра дела чинили – у џенетском перивоју ће се радовати, а они који нису веровали и који су ајете Наше и сусрет на Судњем дану порицали – у трајној ће муци бити. (Ар-Рум 14-16)

6. АХИРЕТСКА КУЋА

Верници који су веровали својим посланицима и живели у покорности Алаху следећи Његове наредбе и клонећи се онога што је Он забранио ће боравити у Џенету, месту вечних благодати које око није видело и за које ухо није чуло, у којем нема краја људској срећи. О томе нас је обавестио Алах па каже:

У њему ће довека све што зажеле имати; то је обећање Господара твога; они ће имати право то искати од Њега. (Ал-Фуркан 16)

Становници Џенета ће у њему јести и пити, а физиолошких потреба неће бити, ни пљувачке, ни секрета из носа. Оно што буду јели и пили ће излазити у виду зноја који ће бити попут мириса миска. У Џенету неће бити болести нити лошег расположења. Гласник ће позвати џенетлије и рећи ће им – Бићете здрави, а никада болесни, вечно ћете живети и никада нећете умрети, увек ћете бити млади и никада нећете остарити, вечно ћете уживати у благодатима и никада вам ништа неће нашкодити. О овоме нас је обавестио Алахов Посланик а.с. у хадису којег биљежи имам Муслим.

Што се тиче неверника који су се расправљали са посланицима, у лаж их утеривали и негирали оно са чиме су послати биће у вечној ватри. Каже Алах с.в.т.:

А невернике чека ватра цехенемска, они неће бити на смрт осуђени, и неће умрети, и неће им се патња у њему ублажити – ето тако ћемо сваког неверника казнити – они ће у њему јаукати: "Господару наш, избави нас, чинићемо добра дела, другачија од оних која смо чинили." – "А зар вас нисмо оставили да живите довољно дуго да би онај који је требао размислити имао времена да размисли, а био вам је дошао и онај који опомиње? Зато искусите патњу, неверницима нема помоћи!" (Фатир 36-37)

О непрекидној патњи Алах Узвишени каже:

Оне који не верују у доказе Наше Ми ћемо сигурно у ватру бацити; кад им се коже испеку, заменићемо им их другим кожама да осете праву патњу. Алах је, заиста, силан и mudar. (Ан-Ниса' 56)

Храна неверника у Цехенему ће бити трње најгоре врсте, каже Узвишени:

Када другог јела осим трња неће имати, које неће ни угојити ни глад уголити. (Ал-Гашијах 6-7)

Такође, неверници ће јести плодове са дрвета које се зове Зекум које расте из средишта Цехенема. Када би само једна кап са овог дрвета пала на становнике дуњалука (овога света) све би се на њему покварило. Рекао је Узвишени:

Дрво Зекум биће храна грешнику, у трбуху ће као растопљена ковина вретити, као што вода када кључа ври. (Ал-Духан 43-46)

Поми и капљевина од кључале воде, гноја и зноја ће бити пиће становника ватре. Рекао је Алах с.в.т.:

Зато он данас овде нема присна пријатеља ни другог јела осим помија, које ће само неверници јести." (Ал-Хаках 35-37)

Од кључале воде ће се истопити оно што је у њиховим трбусима и кожа. Каже Алах с.в.т.:

Који ће се узаврелом водом појити, која ће им црева кидати! (Мухаммед 15)

Одећа неверника ће бити од ватре скројена према њиховим телима како је појаснио Узвишени Алах:

Онима који не буду веровали биће одела од ватре скројена, а кључала вода биће на главе њихове сипана; од ње ће се истопити оно што је у трбусима њиховим, и кожа, а гвозденим маљевима биће млаћени; кад год покушају због тешког јада из ње изићи, биће у њу враћени: "Искусите патњу у ужасној ватри!" (Ал-Хаџџ 19-22)

Овде заправо почиње прави, истински живот, у кући вечности у којој нема смрти. Каже Алахов Посланик а.с.: “Када становници Џенета уђу у Џенет, а становници Џехенема у Џехенем гласник ће их позвати и рећи – О становници Џенета нема смрти за вас, о становници Џехенема ни за вас нема смрти.” (Сахикул-Бухари, Тирмизи, Ибн Хибан)

Разуман човек се спрема за овај дан и обрачунава се сам са собом како би видео да ли је на правом путу и исправној вери. Рекао је Узвишени:

Алах заиста неће никакву неправду људима учинити, људи је сами себи чине. (Јунус 44)

ПОТРЕБА СТВОРЕЊА ЗА ОБОЖАВАЊЕМ НЕКОГ БОЖАНСТВА

Човек некога или нешто мора обожавати. Људске душе се неком божанству морају покоравати јер су такве по природи. Као што људско тело има потребу за храном и пићем како би живело тако и душе имају потребу да обожавају свога Створитеља, да Му се обраћају за своје потребе, да понизно пред Њим осете смиреност и спокој под Његовом заштитом. Без обожавања Алаха с.в.т., људи су као стока која нема другу бригу осим стомака и страсти, што доводи до пропасти и многих душевних проблема. Рекао је Алах:

Алах ће оне који верују и добра дела чине увести у ценетске башче кроз које реке теку, а они који не верују – који се наслађују и ждери као што стока ждере – њихово ће пребивалиште ватра бити! (Мухаммед 12)

Када људи не обожавају Алаха међу њима се прошири закон џунгле и јачи чини насиље слабијем од себе, богати искориштавају сиромашне, нема самилости према деци, не поштују се старији, не помажу се слабашни и болесни. Живи се материјалистичким начином живота који је заснован на интересима и користи.

У људску душу је утиснут осећај и признање о постојању њеног Створитеља, кога учењаци називају урођеним верским инстинктом. Рекао је Алах:

Ти управи лице своје вери, као прави верник, вери, делу Алахову, према којој је Он људе створио – не треба се мењати Алахова вера, јер то је права вера, али већина људи то не зна. (Ар-Рум 30)

Мухамед а.с. каже: “Свако дете роди се у природној вери, па га родитељи пождиве, покрсте или учине обожаваоцем ватре.” (Сахихул-Бухари)

Чак и када би човек потиснуо урођену природу са којом га је Алах створио онда би он почео трагати за неком силом којој би се обраћао за своје потребе и у њој нашао уточиште у тренуцима слабости и искушења. Ово је итекако приметно у свим претходним народима па су неки обожавали звезде, камење или дрвеће. Овај урођени инстинкт је присутан код сваког човека без изузетка, али га неки негирају из ината и охолости, а неки га прихвате и верују. Овај инстинкт, урођена природа човека, посебно дође до изражаја када је човек болестан или га снађе нека невоља па несвесно дозива Алаха или подиже поглед ка небу знајући и признајући постојање неке веће силе која му може помоћи и ослободити га невоље у којој се нашао. Истину је рекао Узвишени Алах:

А кад људе невоља снађе, они се Господару своме покајнички обраћају, а после, кад им Он да да окусе милост Његову, одједном неки од њих Господару своме друге равним сматрају. (Ар-Рум 33)

Такође, када се догоде непогоде и катастрофе истина исплива на површину и разоткрију се лажна божанства која се обожавају мимо Алаха, а дове и молбе које се упућују истинском Богу, постану искрене јер је Он тај у чијим је рукама све и који је кадар и моћан да отклони невољу. Кур’ан сликовито описује ову ситуацију па каже:

Када човека снађе невоља, он Нам се моли: или лежећи, или седећи, или стојећи. А чим му невољу отклонимо, он наставља, као да Нам се није ни обраћао молбом због невоље која га је била задесила. Тако се неверницима чини лепим оно што раде. (Јунус 12)

У случају када човек буде затечен и изненађен нечим што му није драго не налази излаза осим у тој скривеној сили за коју дубоко у себи осећа и зна да постоји свестан да му она може помоћи и спасити га. Рекао је Алах Узвишени:

Он вам омогућава да копном и морем путујете. Па кад сте у лађама и кад оне уз благ поветарац запове с путницима, те се они обрадују томе, наиђе силан ветар и валови навале на њих са свих страна, и они се увере да ће настрадати, искрено се моле Алаху: "Ако нас из овога избавиш, сигурно ћемо бити захвални!" (Јунус 22)

Претходни народи су мимо Алаха обожавали кипове управо због урођеног инстинкта и потребе што је уткано у сваком човеку за вером у нешто. Онда када нема исправне вере којом ће се удовољити тој природи и инстинкту човека за обожавањем, људи почну трагати за нечим другим што ће их заситити па скрену с правог пута, залутају и почну обожавати створења која су попут њих како би удовољили том свом урођеном нагону (инстинкту). Истину је рекао Узвишени Алах:

Они којима се ви, поред Алаха, клањате, заиста су робови, као и ви. Па, ви им се клањајте, и нека вам се одазову ако истину говорите! (Ал-А'раф 194)

Међутим, здрав разум и чиста природа одбијају да прихвате божанства као што су камење, дрвеће, звезде, животиње и тако даље. Оно што је запањујуће је то што људи који су на одређеном степену знања, образовања и културе обожавају ова лажна божанства и прихватају их државе које су достигле висок степен знања. Истину је рекао Узвишени Алах:

Они знају само спољашњу страну живота на овоме свету, а према ономе свету су равнодушни. (Ар-Рум 7)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смисловао: ”Људи не могу живети не верујући ни у шта, људи у нешто морају веровати. Они који не верују у Алаха аутоматски су упали у обожаваће нечег другог мимо Алаха у свим аспектима живота.”

Упашће у велике невоље због својих страсти и прохтева без ограничења и контроле, а затим ће изгубити људска својства и специфичности и спустити се на ниво животиња. Рекао је Узвишени Алах:

А они који не верују – који се наслађују и ждере као што стока ждере – њихово ће пребивалиште ватра бити!
(Мухаммед 12)

Највећи губитак човека је када изгуби људскост и деградира себе на ниво животиња, а то је оно што обавезно следи након остављања вере у Јединог Алаха – слеђење страсти и прохтева. Након тога човек упадне у вртлог разних облика обожавања и то створења као што су владари, предводници који поступају у складу са законима које су сами донели и успоставили, а који немају никакве контроле ни циља осим заштите личних интереса било да се они који су осмислили те законе покоравају појединцу, владајућем слоју или владару. Поглед на степен свеобухватне хуманости доказује нам ову појаву у свим облицима људске владавине који нису од Алаха и не руководе се Алаховим шеријатом.

Ово нам указује на вредност јединог исправног обожавања и вере који штите људске животе, њихову части и иметак, а који се не могу заштитити када роб робује робу (створење створењу) у било ком облику и смислу – законодавном, слепом слеђењу или убеђењу.

РАЦИОНАЛНИ ДОКАЗИ О ЈЕДНОЋИ АЛАХА УЗВИШЕНОГ

Брод ће потонути уколико њиме управљају два кормилара, администрација ће пропасти ако њоме руководе два директора, трговина ће пропасти ако двојица доносе одлуке јер ће сваки од њих настојати да преузме власт у управљању пословима. А шта тек рећи о пространом универзуму када би се његово функционисање пореметило за само један атом настао би потпуни колапс. Када би постојало још богова мимо Алаха с.в.т., настало би надметање које води злу. Истину је рекао Узвишени Алах:

Да Земљом и небесима управљају други богови, а не Алах, пореметили би се. Па нек је узвишен Алах, Господар свемира, од онога што Му приписују! (Ал-Анбија' 22)

У природи свих ортака (партнера) је међусобно надметање у настојању да се добије превласт како би један од њих био главни, онај који доноси одлуке, што штети послу и може довести до коначне пропасти. Рекао је Алах:

Алах није узео Себи сина, и с Њим нема другог бога! Иначе, сваки би бог, с оним што је створио – радио што би хтео, и један другог би побеђивао. – Хваљен нека је Алах који је далеко од онога што они износе.

(Ал-Му'минун 91)

На исти начин поступају овосветски владари у међусобним споровима и сукобима. Сваки од њих жели да уклони другог владара и постане једини који влада. Каже Узвишени:

Речи: "Да поред Њега постоје други богови, као што они говоре, они би онда потражили пут до Алаха Свевишњег." (Ал-Исра' 42)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смисловао: "Речи Узвишеног Алах није узео Себи сина, и с Њим нема другог бога!... Затим имамо доказ који оповргава све њихове тврдње и осликава идеологију ширка (многобоштва) у смислу апсурда и немогућности: **Иначе, сваки би бог, с оним што је створио – радио шта би хтео користећи се оним што је створио сходно посебном закону, свакоме би припадао део универзума, или би за сваку скупину створења важио засебан закон који није део општег закона који важи за све. И један другог би побеђивао – својом силом, влашћу и деловањем на универзум који не може опстати нити функционисати осим по једном закону и уређењу. Међутим све ово што смо набројали (у смислу постојања више богова) не постоји у универзуму који сведочи једноћу Онога који га је створио и саздао, сведочи постојање једног закона и уређења. Сваки део универзума и све што је у њему је у складу са осталим деловима без судара, сукоба и поремећаја... Хваљен нека је Алах који је далеко од онога што они износе...**"

ОБОЖАВАЊЕ У ИСЛАМУ

Ислам је вера свих Алахових веровесника и посланика јер је његова суштина преданост и послушност Алаху, покорношћу, чистоћом и ослобађањем од ширка (многобоштва). Обожавање и робовање Алаху је највећа почаст и вредност јер на тај начин постајеш слободан, покорављујући се Њему постајеш јак и поносан, а када си задовољан са Алахом онда си смирен, спокојан и безбрижан. Алах је учинио да обожавање и робовање само Њему буде почаст свих Његових веровесника и посланика почев од Нуха а.с., па до последњег посланика и печата свих веровесника Мухамеда а.с.. Рекао је Узвишени:

А реч Наша је давно речена о робовима Нашим, о посланицима:

"Они ће бити, доиста, потпомогнути и војска Наша ће засигурно победити!" (Ас-Саффат 171-173)

Обожавање Алаха и робовање Њему Узвишеном је шеријат са којим су дошли сви посланици с циљем да се он оствари и примени. Каже Узвишни обраћајући се своме Посланику а.с.:

Он вам прописује у вери исто оно што је прописао Нуху и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Ибрахиму и Мусау и Исау: "Праву веру исповедајте и у томе се не подвајајте!" Тешко је онима који Алаху друге равним сматрају да се твоме позиву одазову. Алах одабире за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати. (Аш-Шура 13)

Такође, оно што указује на значај и величину обожавања Алаха Узвишеног је чињеница да је Посланик а.с. остао 13 година у Меки након што је постао посланик позивајући

људе искључиво у обожавање Алаха Јединог како би исправио искривљена и погрешна веровања код њих као што су обожавање кипова и идола. Пратио је и посећивао њихове скупове и говорио им: “О људи, реците – Нема другог Бога осим Алаха, успећете.”(Сахиху ибн Хибан, Сахихус-сирату ен-небевијети лил Албани)

То је зато што је обожавање Алаха темељ и подлога из које произилази законодавство и прописи. Без ове основе сви прописи, закони, добра дела и сви обреди постају прах и пепео без икакве вредности као што је Узвишени Алах то појаснио Свом Посланику Мухамеду а.с.:

А теби, и онима пре тебе објављено је: "Ако будеш друге Алаху равним сматрао, твоја дела ће, сигурно, пропасти, а ти ћеш изгубљен бити." Него, Алаху се једино клањај и буди захвалан! (Аз-Зумер 65, 66)

Ово је менхеџ (правац, метод) Посланика с.а.в.с. и менхеџ његових асхаба (другова) када би их послао да шире Алахову веру. Наређивао им је да приоритет њихове мисије буде остваривање обожавања Јединог Алаха па је наредио Муазу ибн Џебелу р.а. када га је послао у Јемен следеће: *„Ти ћеш доћи народу који се придржава Књиге, па када им дођеш, позови их да посведоче: да нема бога осим Алаха и да је Мухамед Алахов посланик. Ако ти се у том покоре, обавести их да им је Алах одредио обављање пет намаза у току сваког дана и ноћи. Ако ти се и у том покоре, обавести их да им је Алах одредио обавезно давање зеката (милостиње) који се узима од њихових богаташа и дели њиховим сиромасима. И чувај се (да узмеш) њихов најдрагоценијих иметака. И бој се клетве онога коме је учињена неправда, јер између њега и Алаха нема никаквог паравана (посредника).”* (Сахихул Бухари)

Алах Узвишени нам је наредио да само Њега обожавамо и да се ослободимо свих облика обожавања неког другог. Наше жеље и жудње морају бити у складу са оним што нам је Алах наредио и прописао било да се ради о дуњалучким (овосветским) или ахиретским (оносветским) стварима. Нема сагласности у ономе што су људи једни другима прописали, а овим ослобађањем појединац постаје бољи и поправља себе. Па каже Узвишени:

О верници, бојте се Алаха и будите с онима који су искрени!

(Ат-Тавбах 119)

На овај начин појединац постаје бољи и према заједници. Рекао је Алахов Посланик а.с.: “Хоћете ли да вас обавестим о правим верницима? То је онај од кога су имеци и животи других људи сигурни. Муслиман је онај од чијег су језика и руку сигурни остали људи, муцахид је онај ко своју душу укроти у покорности према Алаху, а мухацир је онај ко напусти грехе.” (Бележи га Ахмед, а шејх Албани га је оценио веродостојним у Силсилетус-сахиха)

Обожавање Алаха са свим оним што Он наређује и забрањује спутава и контролише разарајуће човекове страсти које га могу уништити. Каже Алах с.в.т.:

О верници, клоните се многих сумњичења, нека̄ сумњичења су, заиста, грех. И не уходите једни друге и не оговарајте једни друге! Зар би некоме од вас било драго да једе месо умрлога брата свога – а вама је то одвратно – зато се бојте Алаха; Алах, заиста, прима покајање и самилостан је.

(Ал-Хуџурат 12)

Такође, на тај начин се штити и заједница па каже Узвишени Алах:

И Алаху се клањајте и никога Њему равним не сматрајте! А родитељима добротворство чините, и рођацима, и сирочади, и сиромасима, и комшијама ближњим, и комшијама даљњим, и друговима, и путницима, и онима који су у вашем поседу. Алах, заиста, не воли оне који се охоче и хвалишу. (Ан-Ниса' 36)

Такође се овако штити средина у којој живимо, рекао је Алах Узвишени:

И не правите неред на Земљи, кад је на њој ред успостављен, а Њему се молити са страхом и надом; милост Алахова је доиста близу оних који добра дела чине. (Ал-А'раф 56)

У обожавању Алаха људи су заштићени и у политичком смислу. Каже Алах Узвишени:

Алах вам не забрањује да чините добро и да будете праведни према онима који не ратују против вас због вере и који вас из завичаја вашег не изгоне – Алах, заиста, воли оне који су правични. (Ал-Мумтаханах 8)

Обожавањем Узвишеног Алаха људи су заштићени и у економском смислу. Каже Алах Узвишени:

Не једите имовину један другог на непоштен начин и не парничите се због ње пред судијама да бисте на грешан начин и свесно део туђе имовине појели! (Ал-Бакарах 188)

Када посматрамо рационално а не пристрасно уверићемо се да из обожавања Алаха проистиче исправан начин човековог живота, а он заговара чување овог универзума кроз очување онога што обезбеђује његов опстанак и спречавање онога што уништава човека, заједницу, Земљу

и њене вредности. Шта више, на овај начин се шире племените ћуди морала како нас је обавестио Посланик а.с.:

“Послат сам да усавршим племените ћуди код људи.”
(Сахихул Бухари у поглављу “Ал Едебул-муфред”, Ахмед и Хаким)

Такође, обожавање и веровање у Алах подразумева ширење љубави, самилости и мира, чистоћу, извршавање преузетих еманета (обавеза и задатака), поштовање договора и уговора, чињење добротинства и помагање комшији, сирочету, невољнику, путнику намернику, онима који имају неку потребу, нежност, благост, добротинство према родитељима, чување и одржавање родбинских веза, лакоћу, другоме желети добро итд. И не само ово, већ обожавати Алаха значи и лепо поступати према животињама и чинити им добротинство јер је то један део или аспект обожавања Алаха како нас је обавестио Мухамед а.с. па каже: “За учињено добротинство према свему што има душу следи награда.”
(Бухари)

Обожавати Алаха значи остављање ружног и лошег понашања и забрањивање и ширење греха у друштву као што су насиље, крађа, лаж, варање, монопол, камата, непоштовање родитеља, убиство онога коме је забрањено одузети живот, једење иметка сирочади, блуд, хомосексуализам, лажно сведочење, кршење и непоштовање уговора, кидање родбинских веза, подмићивање, расипништво, закидање на мерењу, охолост, оговарање, преношење туђих речи, потвора и све оно од дела, речи и ружног понашања што може произвести неред у систему једног друштва, нарушити мир и изазвати раскол и неслогу. Рекао је Алах Узвишени:

Реци: "Дођите да вам кажем шта вам Господар ваш прописује: да Њему никога равним не сматрате, да родитељима добро чините, да децу своју, због неимаштине, не убијате – Ми и вас и њих хранимо – не приближавајте се неваљалштинама, биле јавне или тајне; не убијајте оног кога је Алах забранио убити, осим када то правда захтева – ето, то вам Он препоручује да бисте размислили – и да се иметку сирочета не приближавате, осим на најлепши начин, све док пунољетно не постане, и да криво на литру и на кантару не мерите – Ми никога преко његове могућности не задужујемо – и кад говорите, да криво не говорите, па макар се тичало и сродника, и да обавезе према Алаху не кршите – ето, то вам Он наређује да бисте то на уму имали. (Ал-Ан’ам 151-152)

Ово је порука Алаховог Посланика а.с. чак и онима који су га малтретирани и истерали га из завичаја и хтели да га убију. Праштање и благост су олакшање. Ово је био правац и метод којег је он појаснио својим асхабима када су од њега тражили да проклиње мушрике (многобошце) који су их мучили, малтретирани, прогнали из њихових завичаја и помагали да се они прогнају па је рекао алејхиселам: “**Ја нисам послат да проклињем већ сам послат као милост.**” (Муслим)

Обожавати Алаха не значи само обављати обреде као што су намаз, зекат, пост и слично, већ је то преданост и покорност Алаху, одазивање и удовољавање Њему у свему што је наредио, остављање онога што је забранио. Сви ибадети, добра дела морају бити Њему посвећена, искрено и само ради Њега учињена. О себи је рекао Узвишени: **"Нико није као Он! Он све чује и све види."** (Аш-Шура 11)

Постоје дела која не спадају у обожавање Алаха и онај ко их чини престаје бити муслиманом иако тврди да је

муслиман, а то су: сихр (врачање), тражење благослова и берићета од кабурова у којима су укопани неки добри људи, или од дрвећа, камења, затим клањање и обилажење око тих кабурова, приношење жртве њима, заветовање, доношење некаквих поклона светилиштима и кабуровима, величање истих верујући да они који су ту укопани могу какву корист прибавити или штету отклонити или да владају универзумом. Да су шта у стању од овога учинити најпре би себи помогли и какву корист прибавили. Такође, од дела која могу нашкодити веровању у Алаха, упрљати његову чистоћу и учинити да муслиман угрози своју веру јесте и то да носи некакве “учене” наруквице и конце и слично с убеђењем да ће од себе на тај начин отклонити неку невољу, или ношење амајлија ради заштите од урока. На све ово је Посланик Ислама жестоко упозорио па каже: “... Они пре вас су кабурове својих веровесника и добрих људи узимали за богомоље, па немојте клањати на кабуровима (не узимајте их за џамије), јер вам ја то забрањујем.” (Муслим)

Алахов Посланик а.с. је наредио својим асхабима да на њега гледају онако како је то Алах наредио и објавио и да га не уздижу и не величају из бојазни да се његовом умету не догоди оно што се догодило пријашњим народима па каже:

“Не величајте ме као што хришћани величају Исаа, си на Мерјемина, јер ја сам Алахов роб, па реците: „Алахов роб и Његов Посланик!“ (то претеривање се огледа у неограниченом хваљењу које је засновано на неисправним аргументима, као што хришћани чине са Исаом а.с. сином Мерјеминим сматрајући га божанством и слично)

Каже шејх Абдулах Абу Батин, Алах му се смилувао: “Сва вера је садржана и огледа се у обожавању па када човек зна шта значи и подразумева појам 'божанство', да се оно мора истински обожавати, јасно му је да када нешто друго мимо Алаха узме за божанство онда се оно и обожава и сматра се богом па и када се назива неким другим именима, или се избегава назвати божанством, јер променом имена се не мења суштина и њено значење, и пропис не престаје важити. **Адиј бин Хатим који је био хришћанин дошао је Алаховом Посланику а.с. и чуо је како учи следећи ајет:** Они, поред Алаха, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје и Месиха, сина Мерјемина, а наређено им је да се само једном Богу клањају – нема бога осим Њега. Он је врло високо изнад оних које они Њему равним сматрају – па је рекао: “Ми их нисмо обожавали.” Посланик а.с. рече: “Да ли су вам забрањивали оно што је Алах учинио дозвољеним па сте им се у томе покорили, и да ли су вам охалалили (дозволили) оно што је Алах учинио забрањеним па сте им се покорили у томе?” Рече Адиј – Да. На то Посланик а.с. рече: Ето тако сте их обожавали.” (бележи га Бухари у “Тариху”, Тирмизи у “Сунену” и Таберани у “Му’џемул-Кебиру”, а шејх Албани га сматра веродостојним)

Када би неко својом руком могао донети какву корист и отклонити неку штету Алахов Посланик а.с. и остали веровесници би били најпречи да су то у стању учинити, али то може само Алах. Алахов Посланик а.с. пориче и негира то да он може какву корист за себе прибавити или штету од себе отклонити. Каже **Узвишени:**

Реци: "Ја не могу ни самоме себи неку корист прибавити, ни од себе какву штету отклонити; бива онако како Алах

хоће. А да знам проницати у тајне, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују." (Ал-А'раф 188)

Такође, Посланик а.с. ни другима не може прибавити корист нити од њих може штету отклонити. Рекао је Алах:

Реци: "Ја се само Господару своме клањам, и никога Њему равним не сматрам." Реци: "Ја нисам у стању да од вас какву штету отклоним нити да неком од вас какву корист прибавим." (Ал-Цинн 20-22)

Како је то лепо објаснио Сејид Кутб, Алах му се смисловао: "Веровање и обожавање нечег другог мимо Алаха значи упасти у канџе заблуде, легенди и митова који немају краја, а заправо представљају цахилијет и разне облике идолатрије, општих заблуда и илузија. Тим лажним божанствима се заветује, приносе жртве у иметку, а понекад и деци! Све то се дешава под утицајем и притиском неисправне и девијантне акиде (веровања, убеђења и идеологије). Људи живе у страхопоштовању према разним лажним божанствима, њиховим чуварима (надзорницима и службеницима) и свештеницима који су повезани са тим лажним божанствима! Живе у страху од врачара и сихрибаза који су у вези са цинима и шејтанима, затим у страху од великодостојника и свештеника који као познају некакве тајне, и тако у недоглед. У свим тим заблудама ће људи бити и осећати страхопоштовање, наду и настојаће да им се приближе све док се оне у корену не спрече и униште, све док се рад и труд за њих не заустави као и свако расипање и трошење енергије и напора на такве глупости."

Веровање и обожавање Алаха Узвишеног обуздава животињске страсти и усмерава их ка ономе што је

природно и како Алах жели да буде, чува се Земља и космос од ремећења и уништења чије су појаве на жалост већ почеле; као што је оштећење и цепање озонског омотача, глобално загревање и слично, а свему томе је узрок људски фактор. Удаљавањем од веровања и обожавања Алаха Узвишеног јавља се и практикује разврат под плаштом слободе, ускраћују се права под плаштом цивилизације и културе, иметак људи се узурпира под плаштом слободне трговине, људи се поробљавају под плаштом личних закона, појавила се класна нетрпељивост и расизам у друштву, проширио се ширк (многобоштво) и робовање идолима. Истину је рекао Узвишени Алах:

Због онога што људи раде, појавио се метеж и на копну и на мору, да им Он да да искусе казну због онога што раде, не би ли се поправили.

(Ар-Рум 41)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смилувао: “Обожавањем Алаха Узвишеног човек се ослобађа робовања било коме другом мимо Алаха и тако се људи изводе из робовања створењима у робовање Алаху Једином. На тај начин човек постиже и остварује своје достојанство и правну слободу. Ове слободе се могу остварити само у Исламском систему, а немогуће их је остварити у оквиру било ког другог система у којем људи исповедају веру обожавајући једни друге у било ком облику, било да се ради робовању убеђењем, осећањима или прописима јер све је то на неки начин обожавање, слично једно другом, поковање неком или нечему другом мимо Алаху.”

Када се обожава нешто друго мимо Алаха у савременом свету, а тако себе називају они системи и уређења која заправо функционишу по принципу џунгле јер у њима

јачи поједе слабијег, богати понижава сиромшног, искористи све могућности и грешке како би остварио неки материјални циљ па макар и на рачун и по цену среће другог човека. Када говоримо о обожавању Алаха Узвишеног то подразумева да нема кршења права, напротив – напуштени, умно хендикепирани, слабашни и старе особе су заштићене и њихова права се не смеју кршити. Шта више, они су најпречи да се заштите, као и њихова част и иметак јер онима који су милостиви смиловаће се и Милостиви. Будите милостиви према онима који су на Земљи па ће вам се смилovati Онај који је на небу. Овоме сваког муслимана учи веровање и обожавање Алаха Узвишеног.

Ислам је дошао са циљем да се спречи ропство и први је у подстицању ослобађања робова, тежи ка томе и прописао је ослобађање робова као откуп за многе грехе. Такође, постоје и олакшице и помоћ за онога роба који себе жели да откупи (ослободи) па каже Узвишени:

А с онима у поседу вашем који се желе откупити, ако су у стању то учинити, о откупу се договорите. И дајте им нешто од иметка који је Алах вама дао. (Ан-Нур 33)

Такође, Ислам је дошао да ослободи људска срца од робовања нечему другом мимо Алаха и заштити их од митова и легенди, некаквих чаробњака, шарлатана и врачара. Та заштита се постиже тако што Ислам у срца људи дубоко уреже преданост и веровање да је све оно што користи и шкоди у Алаховим рукама и онако како Он хоће. Ако Алах не одреди да се нешто догоди тога неће ни бити па макар се сви људи сакупили на томе. Каже Узвишени:

Никаква невоља се без Алахове воље не догоди, а Он ће срце онога који у Алаха верује упутити – Алах све добро зна. (Ат-Тагабун 11)

Својим веровањем и обожавањем Алаха Узвишеног муслимани се разликују од остатка човечанства јер другима желе оно што желе и себи као што је савладавање неких прохтева и задовољство душе. Али нису ни мелеци, нити су непогрешиви. Каже Ибнул-Кајим: “Обожавање се огледа и заснива на два стуба који један без другог не могу: врхунац љубави и понизности – то је потпуно обожавање. Степен створења се разликује у зависности од степена ова два основна принципа. Онај ко своју љубав и понизност посвети некоме другоме мимо Алаха успоредио га је са Њим у искреном исповедању вере (а то право припада само Алаху), а немогуће је да је неки шеријат (верозакон) објављен са тим циљем и сврхом (да се нешто друго обожава мимо Алаха). Једна од карактеристика обожавања је и чињење сецеде (падање ничице) па ко буде чинио сецду неком другом мимо Алаху успоредио је створења са Њим. Од особености обожавања је и тевакул (ослањање и уздање) па ко се ослони на неког или нешто друго мимо Алаха успоредио га је са Њим. Такође, и покајање је један од видова обожавања па ко се каје неком другом мимо Алаху изједначио га је са Њим.”⁽⁵⁾

⁽⁵⁾ Ибнул-Кајим: Ел-Цевабул-кафи.

ДИРЕКТНА ВЕЗА ИЗМЕЂУ РОБА И ЊЕГОВОГ ГОСПОДАРА

Обожаване Алаха уздиже душу на виши степен ослобађајући је од робовања неком другом мимо Алаха Узвишеног. На тај начин се успоставља директна веза између човека и његовог Створитеља и између њих нема никаквог посредовања. Врата те комуникације и обраћања су дакле отворена у свако време, на сваком месту и у свакој ситуацији. Не постоје никакви чувари нити страже пред тим вратима и нема застора па да они кога хоће уведу, а коме хоће забране улазак. Уздигни и упути себе, покуцај на та врата и испуни своје потребе, изнеси своје бриге и жалбе, затражи помоћ, замоли Узвишеног за све што желиш и што ти срце тишти, јер доиста ништа не може спречити оно што ти Он Узвишени подари. Каже Алах:

А када те робови Моји за Мене упитају, Ја сам, сигурно, близу: одазивам се молби молитеља кад Ме замоли. Зато нека они позиву Моме удовоље и нека верују у Мене, да би били на Правоме путу. (Ал-Бакарах 186)

Колико год да имаш греха, колико год да си се према себи огрешио и неправедан био нема потребе да између тебе и твог Господара неко посредује и моли за опрост јер је та веза између тебе и неба увек отворена и успостављена, а на теби је само да будеш искрен. Рекао је Узвишени Алах:

Онај ко какво зло учини или се према себи огреши па после замоли Алаха да му опрости – наћи ће да Алах прашта и да је милостив. (Ан-Ниса' 110)

Колике год биле твоје потребе и захтеви Алах Узвишени се радује твојој дови и молби и твоја молитва је у Његовим рукама. Каже Узвишени:

Молите се понизно и у себи Господару своме, не воли Он оне који се превише гласно моле. (Ал-А'раф 55)

Његове ризнице су непресушне, Његово давање и дарезљивост непрестана и нико не може благодат Његову и давање спречити. Каже Алах у хадиси кудсију:

“О робови Моји, Ја сам Самоме Себи забранио насиље те сам га учинио забрањеним и у вашим међусобним односима па немојте једни другима насиље чинити! О робови Моји, ви грешите и ноћу и дању, а ја опраштам све грехе: стога, тражите од Мене опрост, и Ја ћу вам опростити! О робови Моји, сви сте ви гладни, осим оних које Ја нахраним: стога, тражите од Мене да вас нахраним, и Ја ћу вас нахранити! О робови Моји, ви никада нећете моћи Мени какву штету начинити, нити Ми какву корист прибавити! О робови Моји, кад би ваши и први и последњи, и људи и цини, имали срце вашег најпобожнијега, то ништа не би повећало у Моме Царство! О робови Моји, кад би ваши и први и последњи, и људи и цинни, имали срце вашег највећег покварењака, то ништа не би умањило од Мога Царства! О робови Моји, кад би ваши и први и последњи, и људи и цини, стали у један ред, па искали од Мене и кад бих Ја свакоме дао оно што је искао, то би, од оног што Ја имам, умањило за онолико колико би умањила игла кад би се ставила у море! О робови Моји, битна су ваша дела, Ја вам их бележим а затим ћу вас за њих наградити, па ко буде награђен добрим, нека захвали Алаху, а ко не буде тако награђен, нека нипошто не кори некога другог до самога себе!”
(Сахиху Муслим)

Истинском Богу нису потребни никакви посредници између Њега и Његових робова јер Он их најбоље познаје као и њихова стања, чује њихов говор, зна њихове тајне и

шапате. Мноштво њихових дова и потреба на различитим језицима Њему Узвишеном не представља никакву потешкоћу (у смислу да се помешају). Њему Узвишеном није потребно да било ко од створења преноси молбу другог створења па каже Узвишени:

Господар ваш је рекао: "Позовите Ме и замолите, Ја ћу вам се одазвати! Они који из охолости неће да Ми се клањају – ући ће, сигурно, у пакао понижени." (Гафир 60)

Узвишени Алах је појаснио својим робовима да се строго чувају и пазе од кидања путева и везе са Њим па каже:

Искрено исповедање вере дуг је Алаху! А онима који поред Њега узимају заштитнике: "Ми им се клањамо само зато да би нас што више Алаху приближили" – Алах ће њима, заиста, пресудити о ономе у чему су се они разилазили. Алах никако неће указати на Прави пут ономе ко је лажљивац и неверник. (Аз-Зумар 3)

ПОСЛЕДИЦЕ ОБОЖАВАЊА ЛАЖНИХ БОЖАНСТАВА МИМО АЛАХА УЗВИШЕНОГ

Све оно кроз шта пролазе друштва у свету, и пријашња и савремена, у смислу социјалне неправде, разарања породице, разврата, наркоманије, административне корупције и нереди, економских и политичких криза, главни узрок свега тога је удаљеност од обожавања истинског Бога – Алаха, јер обожавање и робовање само Њему позива и наређује сваки хајр (добро), а забрањује свако зло и све што је ружно. Истину је рекао Узвишени Алах:

Да се Алах за прохтевима њиховим поводи, сигурно би нестало поретка на небесима и на Земљи и у оном што је на њима; Ми смо им дали Кур'ан, славу њихову, али они за славу своју не маре. (Ал-Му'минун 71)

Остваривање и постизање обожавања и веровања у Алаха је пропорционално па када се год друштво удаљи од обожавања Алаха упадне у заблуду и све што је лоше, а када год се оно оствари и реализује поправи се и стање друштва. Истину је рекао Узвишени:

Онај ко буде следио упуту Моју неће залутати и неће несретан бити.

А онај ко окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом живети и на Судњем дану ћемо га слепим оживети.

"Господару мој" – рећи ће – "зашто си ме слепа оживео када сам вид имао?" (Та-Ха 123-125)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смисловао: "Догодило се то да се онима који су се окренули од веровања и обожавања Алаха пружила прилика да владају без

Алаховог закона па су на крају упали у ту несрећу да обожавају лажна божанства мимо Алаха. Таква вера уништава њихову људскост, част и слободу, све једно о каквим се различитим системима владања радило за које су они сматрали да ће им гарантовати хуманост, част и слободу. Европа је побегла од Алаха бежањем од насилне и репресивне цркве под плаштом псеудо-религије и тако се побунила против Алаха у току своје револуције против цркве која је обезвредила све људске вредности својом снагом и насилничком влашћу. Затим су људи помислили да ће пронаћи своју хуманост, част, слободу и остварити своје интересе под окриљем демократије па су све њихове наде зависиле од слобода и гаранција које су засноване и успостављене на секуларним уставима, парламентарним конвенцијама, медијским слободама, судским и законодавним гаранцијама, владајућој већини итд. Какве су биле последице? Последица је неправда звана капитализам који је угрозио све те гаранције и устројства и то не само на папиру или размишљањима. Огромна већина је упала понижено у обожавање насилничке и неправедне мањине која поседује капитал којим упавља парламентарном већином, секуларним законима и уставима, медијским слободама и осталим гаранцијама за које људи мисле да ће им донети људскост, част и слободу у “изолацији и одсуству” узвишеног Алаха! Затим је једна скупина људи побегла од таквог појединачног система у којем неправедно влада капитал и класно раслојавање као колективним системима. И шта су учинили? Заменили су обожавање капиталистичке класе за обожавање бедника и лопова. Или боље речено заменили су веру власника иметка и компанија за веру државе која поседује иметак поред владара што је постало опасније од капиталистичке класе. У сваком случају, у свакој ситуацији и у сваком

систему човек дугује човеку, плаћа од свог иметка тешке и велике порезе разним господарима.”

УВОД У ИСТИНСКО ОБОЖАВАЊЕ

Природни увод у истинско обожавање је никога не сматрати божанством осим Алаха како у смислу Његовог самог постојања тако и у смислу Његових лепих имена и својстава, наредби и забрана како би целокупан твој живот био у складу са оним што Алах жели јер се обожавање заснива на љубави, понизности и покорности. Рекао је Узвишени:

Реци: "Клањање моје, и обреди моји, и живот мој, и смрт моја доиста су посвећени Алаху, Господару светова. (Ал-Ан'ам 162)

Ако би се изгубило нешто од ова три стуба претходно споменута онда истинског обожавања Алаха не би ни било. Каже Узвишени:

Има људи који су уместо Алаха кумире прихватили, воле их као што се Алах воли, али прави верници још више воле Алаха. А да знају многобошци да ће онда када доживе патњу – сву моћ само Алах имати и да ће Алах страховито кажњавати. (Ал-Бақарах 165)

Ово је оно што је узвишени Алах утиснуо у природу свих створења а то је да Га славе онако како Му доликује и да их та природа води к Њему како нас је о томе обавестио Узвишени у Свом говору:

Њега величају седам небеса, и Земља, и онī на њима; и не постоји ништа што га не велича, хвалећи Га; али ви не разумете величање њихово. – Он је доиста благ и много прашта. (Ал-Исра' 44)

Њему се покорава милом или силом како каже Узвишени:

Алаху се поковава све што је на небесима и на Земљи, хтели или не хтели, а и сене њихове, ујутро и у сумрак. (Ар-Ра'д 15)

Остала створења попут животиња и птица воде се својом урођеном фитром (природом) и одбијају да чине ширк (да обожавају нешто друго мимо Алаха). Сулејману а.с., сину Давудовом а.с., Господар је дао власт какву никоме другом није па му је потчинио ветар и цине. Рекао је Узвишени Алах:

А Сулејману – ветар, ујутро је преваљивао растојање од месец дана, а навечер растојање од месец дана; и учинили смо да му из извора растопљен бакар тече и да цини, вољом његова Господара, пред њим раде; а кад би неки од њих отказао послушност наређењу Нашем, учинили бисмо да огњену патњу осјети.

Они су му израђивали што год је хтео: храмове и споменике, и зделе као чатрње, и котлове непокретне. "Трудите се и будите захвални, о чељади Давудова!" – А мало је захвалних међу робовима Мојим. (Ас-Саба' 12-13)

Такође му је Алах дао да разуме језик животиња и птица па каже Узвишени:

И Сулејман наследи Давуда и рече: "О људи, дато нам је да разумемо птичије гласове и свашта нам је дато; ово је, заиста, права благодат!" (Ан-Намл 16)

Сулејман а.с. је настојао да сачува своју војску која је кружила и истоком и западом и доносила му вести. Рекао је Алах:

И сакупише се Сулејману војске његове, цини, људи и птице, све чета до чете, постројени. (Ан-Намл 17)

Једног дана му се изгубила једна птица по имену Худхуд па је Сулејман а.с. посумњао да га је издала и обећао да ће је казнити ако не буде имала оправдање. Убрзо та птица дође и то са важном вешћу са којом није био задовољан. Наиме, Худхуд је пронашао краљицу Сабе и њен народ како чине ширк Алаху (обожавају нешто друго мимо Алаха) што се Сулејману а.с. никако није допало, нити је хтео да се помири са тим. Каже Узвишени:

(20) И он изврши смотру птица, па рече: "Зашто не видим пупавца, да није одсутан?"

(21) Ако ми не донесе ваљано оправдање, тешком ћу га казном казнити или ћу га заклати!"

(22) И не потраја дуго, а он дође, па рече: "Дознао сам оно што ти не знаш, из Сабе ти доносим поуздану вест.

(23) Видео сам да једна жена њима влада и да јој је свега и свачега дато, а има и престо величанствени;

(24) видео сам да се и она и народ њезин Сунцу клањају, а не Алаху – шејтан им је приказао лепим поступке њихове и од Правога пута их одвратио, те они не умеју наћи Прави пут

(25) па да се клањају Алаху, који изводи оно што је скривено на небесима и у Земљи и који зна оно што кријете и оно што на јаву износите.

(26) Алах је, нема бога осим Њега, Господар свега што постоји!"

(Ан-Намл 20-26)

УНИВЕРЗАЛНОСТ ТЕВХИДА-монотеизма

У искрено обожавање Алаха су позивали сви посланици и веровесници које је Узвишени Алах послао почев од Адема а.с. па све до последњег и печата свих веровесника и посланика Мухамеда а.с. Рекао је Узвишени:

Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: "Нема бога осим Мене, зато се Мени клањајте!" (Ал-Анбија' 25)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смиловао: "Божанска једноћа и господарство заслужују да се због њих пошаљу сви ови посланици, да се на том путу уложи сваки напор и жртва и да се стрпљиво поднесу сва искушења и муке током времена. То није због тога што је то потребно Алаху Узвишеном јер је Он неовисан о свим световима, већ због тога што се живот човека не може поправити, уздићи на виши ниво, нити бити достојан човека осим уз остваривање овог тевхида (једноће Алаха) који мора имати неограничен утицај на људски живот у сваком смислу и аспектима.

Погледајмо на почетку утицај суштине тевхида на целокупну егзистенцију људског бића са аспекта самог постојања, урођене потребе, људске структуре и конституције, погледајмо његов утицај на перцепцију човека и њен утицај на његов живот. Та перцепција се бави свеобухватним стварима у сваком смислу обраћајући се људском бићу са свих аспеката, аспекта његових жеља, потреба и тежњи (стремљења) желећи да га упутује ка једном правцу (орентацији) који је у складу са њим и где може тражити све. Људско биће на тај пут све враћа и упућује га. То је правац његове наде и страха, боји се срце свога Господара и тежи Његовом задовољству. Тај

Господар влада свиме јер је Он Створитељ свега, све поседује и свиме управља.

Такође, људска егзистенција се враћа једном извору одакле црпи своја размишљања, схватања, вредности и критерије. На том извору може наћи одговор на свако питање које се тиче ње у вези са универзумом, животом, човеком и свим оним што га занима.

И када се сагледа ово битисање, када се споје осећања и поступци (понашања), размишљања и одговори у погледу веровања и правца, давања и узимања, живота и смрти, рада и настојања, здравља и опskrбе, овога и будућег света – нема разилажења нити других путева и перспективе!”

Алах је одабрао веровеснике за посланство, указао им почаст и своју наклоност, али су били људи које не треба обожавати ни на који начин. Каже Алах:

Незамисливо је да човек коме Алах да Књигу и знање и веровесништво – после рекне људима: "Клањајте се мени, а не Алаху!" – него: "Будите Божији људи јер ви Књигу знате и њу проучавате!"

Он вам неће наредити да мелеке и веровеснике боговима сматрате. Зар да вам нареди да будете неверници, након што сте постали муслимани?

(Алу Имран 79-80)

Нух а.с. је био први посланик којег је Алах послао након Адема а.с. Нух је остао у свом народу 950 година након што се међу њима проширио ширк (многобоштво) позивајући их на све могуће начине, приволевањем и застрашивањем, јавно и тајно, како би се вратили обожавању Алаха Једног Јединог. Каже Алах Узвишени:

Ми смо послали Нуха народу његову. "О народе мој" – говорио је он – "Алаху се клањајте, ви другог бога осим Њега немате! Ја се доиста плашим за вас патње на Великом дану!" (Ал-А'раф 59)

Затим, када би се год човечанство одметнуло и удаљило од обожавања Алаха, Алах би слао веровеснике и посланике да обнове веру код људи и да их врати на пут тевхида и ослобођења џехенемске ватре. Рекао је Узвишени:

Ми смо сваком народу посланика послали: "Алаха обожавајте, а кумира се клоните!" И било је међу њима оних којима је Алах на Прави пут указао, а и оних који су заслужили да остану у заблуди; зато путујте по свету да видите како су завршили они који су посланике у лаж утеривали. (Ен-Нахл 36)

Ибрахим а.с. отац веровесника када је видео свој народ како чини ширк и своје ибадете упућује неком другом мимо Алаха навео им је разумске доказе како би их убедио да су на заблуди. Каже Узвишени Алах:

(74) А кад Ибрахим рече своме оцу Азеру: "Зар кумире сматраш боговима?! Видим да сте и ти и народ твој у правој заблуди."

(75) И Ми показасмо Ибрахиму царство небеса и Земље да би чврсто веровао.

(76) И кад наступи ноћ, он угледа звезду и рече: "Ово је Господар мој!" А пошто зађе, рече: "Не волим оне који залазе!"

(77) А кад угледа Месец како излази, рече: "Ово је Господар мој!" А пошто зађе, он рече: "Ако ме Господар мој на Прави пут не упути, бићу, сигурно, један од оних који су залутали."

(78) А кад угледа Сунце како се рађа, он узвикну: "Ово је Господар мој, ово је највеће!" – А пошто зађе, он рече: "Народе мој, ја немам ништа с тим што ви Њему друге равним сматрате!"

(79) Ја okreћем лице своје, као прави верник, према Ономе који је небеса и Земљу створио, ја нисам од оних који Њему друге равним сматрају!" (Ал-Ана'м 74-79)

Јакуб а.с. отац Бену Исраила (Исраилићана) настојао је да сачува и обезбеди опстанак тевхида након њега па је саветовао своје синове када је био на самрти, у моменту изласка душе који је итекако тежак и спречава размишљање о било чему другом, али његова највећа брига је била опстанак веровања у једноћу Алаха и обожавања Алаха Узвишеног. Рекао је Узвишени:

Ви нисте били присутни када је Јакубу смртни час дошао и када је синове своје упитао: "Коме ћете се, после мене, клањати?" – "Клањаћемо се" – одговорили су – "Богу твоме, Богу твојих предака Ибрахима и Исмаила и Исхака, Богу једноме, и ми се Њему покоравамо!" (Ал-Бакарах 133)

Алахов веровесник Јусуф а.с. када је био затворен упркос затворским искушењима и неправди није заборавио да позива у веровање и обожавање Алаха Јединога па је позивао своје другове у затвору. Рекао је Алах:

О другови моји у тамници, јесу ли бољи разноврзни богови или Алах, Једини и Свемоћни? Они којима се, мимо Њега, клањате само су имена која сте им наденули ви и преци ваши – Алах о њима никаква доказа није објавио. Суд припада једино Алаху, а Он је наредио да се клањате само Њему. То је једино права вера, али већина људи не зна. (Јусуф 39-40)

Када је Муса а.с. са својим народом прошао поред људи који су обожавали кипове, његов народ је од њега затражио да им направи божанства попут оних које су видели код тих људи па им је Муса а.с. појаснио суштину тих лажних божанстава. Рекао је Узвишени:

(138) И Ми синове Израилове преко мора преведосмо, па они најћоше на народ који се клањао кумирима својим. "О Муса" – рекоше – "направи и ти нама бога као што и они имају богове!" – "Ви сте, уистину, народ који нема памети!" – рече он.

(139) "Заиста ће бити поништено оно што ови исповедају и бескорисно ће им бити оно што раде.

(140) Зар да вам, поред Алаха, тражим другог бога, а Он вас је изнад осталог света уздигао?" (Ал-А'раф 138-140)

Након њега Израилићанима је био послат Иса а.с. син Мерјемин онда када су залутали, занегирали верозакон Мусаа а.с. и почели обожавати Узејра изједначивши га са Алахом. Иса а.с. их је позивао да се врате на прави пут. Каже Узвишени:

Неверници су они који говоре: "Бог је – Месих, син Мерјемин!" А Месих је говорио: "О синови Израилови, клањајте се Алаху, и моме и вашем Господару! Ко другог Алаху сматра равним, Алах ће му улазак у рај забранити и боравиште његово ће пакао бити; а неверницима неће нико помоћи." (Ал-Маидах 72)

Печат свих посланика и веровесника Мухаммед а.с. је био послат народу који је оставио истинску, праву веру и обожавао камење и дрвеће. Остао је у том народу једанаест година пратећи њихове скупове и позивајући их "Реците нема другог божанства које истински заслужује

да се обожава осим Алаха – успећете.” (Сахих, бележи га Ибн Хибан)

То је порука са којом су били послати сви посланици како би се остварило и постигло обожавање Алаха, а ово су речи којима би се обраћали својим народима “О народе мој обожавајте Алаха, ви мимо њега другог бога немате.” (Сура Худ). Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смиловао: “Чињеница је да када би суштина обожавања била само у обредима не би имало смисла нити сврхе слати оволико посланика и посланица, оволико труда, напора којег су посланици уложили, нити патње и бола на које су наишли мисионари и верници кроз све ово време! Оно што заслужује овако високу цену јесте извођење целокупног човечанства из робовања људима (створењима) и повратак у обожавање Алаха Јединог у сваком смислу и значењу и да им то буде правац и начин њиховог живота на овом и будућем свету.”

ПОЧЕТАК ПОЈАВЕ МНОГОБОШТВА

У почетку су људи били на природној вери и тевхиду/монотеизму као што је био Адем а.с.и није се појавио ширк/многобоштво све до Нуховог народа који су претеривали у величању својих добрих предака. Нухов народ је направио кипове како би их подсећали на те њихове добре претке и тако прође једна генерација. Након њих је дошла генерација људи којима је шејтан дошаптавао да су њихови преци направили ове кипове ради тражења и стицања берићета (благослова) на тим местима. Рекао је Узвишени:

И говорите: 'Никако божанства своја не остављајте, и никако ни Веда, ни Суваа, а ни Јегуса, ни Јеука, ни Јесра не напуштајте!', (Нух 23)

Ибн Абас, предводник умета у тумачењу Кур'ана, Алах био задовољан њиме каже: “Ови кипови су названи по именима добрих људи из Нухова народа. Када су они умрли шејтан је дошапнуо људима да направе на њиховим кабуровима (гробовима) статуе (кипове) око којих ће се окупљати и назвали су их по именима тих добрих људи како би се подсећали на њих. Тако су и учинили, али их нису обожавали све док није дошла генерација након њих и нестало знање о обожавању Алаха.” (Бухари)

Постојање ширка (многобоштва) у свету и различитих божанстава су убедљиви докази о потреби човека за богом којег ће обожавати. У почетку су људи били на тевхиду – обожавали су једино Алаха, али због великог временског размака између веровесника и посланика шејтан им је улешао њихова дела и обожавања других божанстава поред Алаха. Облици обожавања нечег другог мимо Алаха су бројни а неки од њих су:

- Обожавање побожних и добрих људи као што је то чинио народ Нух а.с.. Каже Узвишени:

И говоре: 'Никако божанства своја не остављајте, и никако ни Веда, ни Суваа, а ни Јегуса, ни Јеука, ни Јесра не напуштајте!', (Нух 23)

- Обожавање камења, дрвећа, статуа и кипова као што је то радио народ Ибрахим а.с. који је обожавао кипове од камена и дрвета мимо Алаха. Рекао је Узвишени наводећи речи Ибрахим а.с. који се одрекао и оградио од онога што је чинио његов народ:

"Како се можете клањати онима које сами клешете?" – упита – "кад Алах ствара и вас и оно што направите?" (Ас-Саффат 95-96)

- Обожавање звезда, сунца и месеца и осталих небеских тела као што је то чинио народ краљице Сабе у време Сулејмана а.с., а о томе га је обавестила птица Худхуд као што је претходно било споменуто. Алах Узвишени је рекао:

Видео сам да се и она и народ њезин Сунцу клањају, а не Алаху – шејтан им је приказао лепим поступке њихове и од Правога пута их одвратио, те они не умеју наћи Прави пут (Ан-Намл 24)

- Обожавање људи као што је то чинио Фараонов народ. Рекао је Узвишени:

"О великаши" – рече фараон – "ја не знам да ви имате другог бога осим мене, а ти, о Хамане, пеци ми опеке и сагради ми торањ да се попнем к Мусаову Богу, јер ја мислим да је он, заиста, лажац!" (Ал-Касас 38)

- Обожавање животиња као што је то радио народ Мусаа а.с., рекао је Узвишени:

(88) Па им излио теле које је давало глас као да мџчџ, и они су онда рекли: "Ово је ваш бог и Мусаов бог, он га је заборавио!"

(89) Зар они нису видели да им оно ни речи не одговара и да од њих не може никакву невољу отклонити нити им икакву корист прибавити?

(90) А њима је Харун још пре говорио: "О народе мој, ви сте њиме само у искушење доведени; Господар ваш је Милостиви, зато следите мене и слушајте наређење моје!"

(91) "Ми ћемо му се клањати све док нам се не врати Муса" – одговорили су они. (Та-Ха 88-91)

- Обожавање веровесника и посланика као што су чинили заблудели међу јеврејима и хришћанима. Каже Алах Узвишени:

Јевреји говоре: "Узејр је – Алахов син", а хришћани кажу: "Месих је – Алахов син." То су речи њихове, из уста њихових, опонашају речи неверника пријашњих – убио их Алах! Куда се одмеђу? (Ат-Тавбах 30)

- Обожавање дрвећа као што је то чинио народ Шуајба а.с. Каже Узвишени:

(176) И становници Ејке су у лаж угонили посланике.

(177) Кад им Шуајб рече: "Како то да се не бојите?"

(178) Ја сам вам, сигурно, посланик поуздани,

(179) зато се бојте Алаха и будите послушни мени! (Аш-Шуара' 176-179)

- Обожавање камења, дрвећа, статуа, кипова као што су то радили арапски многобошци. Каже Узвишени Алах:

(19) Шта кажете о Лату и Узау

(20) и Менат, трећој, најмање цењеној? –

(21) Зар су за вас синови, а за Њега кћери?!

(22) То би тада била подела неправедна.

(23) То су само имена која сте им ви и преци ваши наденули, Алах о њима никакав доказ није послао; они се поводе само за претпоставкама и оним за чим душе жуде, а већ им долази од Господара њихова права упута. (Ан-Наџм 19-23)

Дакле главни узрок што су претходни народи скренули и оставили обожавање Алаха и упали у многобоштво је величање добрих људи међу њима, обожавајући кипове и њихове слике (фреске) у знак сећања и славе на њих, њихове врлине и племенито понашање. Ово је појаснио и Алахов посланик Мухамед а.с. Уму Хабиби и Уму Селеме када су му споменуле цркву коју су виделе у Абесинији (Етиопији) по имену Марија у којој су биле фреске. Рекао је Мухамед а.с.: “Доиста они ако неки добри човек од њих умре саграде на његовом кабуру (гробу) богомољу па у њој насликају фреске. Они су најгори људи код Алаха на Судњем дану.” (Сахиху Муслим)

УЗРОЦИ ПОЈАВЕ ОБОЖАВАЊА НЕЧЕГ ДРУГОГ МИМО АЛАХА

Узвишени Алах је појаснио да су врата (или прозор) знања, спознаје и сазнања путем слуха, вида, разума и начина које су људи спознали на основу онога што их окружује. Рекао је Узвишени:

Алах вас из трбуха мајки ваших изводи, ви ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум да бисте били захвални. (Ан-Нахл 78)

Ово је прозор кроз који гледа, слуша, чује, размишља онај који има разум, а све то га води ка веровању у постојање његовог Створитеља. Каже Узвишени:

Реци: "Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи!" – А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који неће да верује. (Јунус 101)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смисловао: “Када би инсан размислио о свом стварању, свом телу, ономе што му је дато од чула и удова, снаге и разума, спознао би Алаха, упутио би се ка Њему на основу ових доказа и спознао да је Он Једини Створитељ. Нико мимо Алаха није кадар нити је у стању створити нешто овако ни мало ни велико. Погледајмо само како слух функционише, како снима гласове и препознаје их. Погледајмо чуло вида како функционише, како снима и препознаје светлост и облике. И погледајмо разум, како распознаје и разазнаје ствари и облике, значења и вредности, осећања и перцепције. Сама спознаја природе ових чула, њихове јачине и начина функционисања представља и убраја се у чуда у људскоме свету. Како је само њихово стварање и конструкција усклађена са природом универзума у којем живи човек. Кад би се ова изузетна хармонија за само један проценат

пореметила у природи универзума и човека изгубила би се та веза па уху не би могло чути глас, нити би око могло регистровати светлост. Међутим, уређивачка моћ и снага је ускладила хармонију између природе човека и природе универзума у којем он живи па та веза складно функционише. Али човек није захвалан на тим благодатима: “Мало је оних који захваљују”... Захвалност почива на спознаји Онога ко даје благодати, спознаји Његове величине и особина, затим на обожавању Њега јединога а Он је једини коме се може посведочити једноћа на основу знакова и трагова његовог стварања.

Зато се већина Кур’анских ајета односи на човека путем ових чула, подстичу га на размишљање о њима и повезују га преко њих величанственом снагом и моћи са оним што је око њега од створења у овом универзуму како би му се указало на чињеницу да она нису сама себе створила и да није у питању никаква случајност. Рекао је Узвишени:

Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?!

Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да верују.

(Ат-Тур 35-36)

Некада се обраћање односи на оне који имају разум и користе га у тражењу и спознаји истине па их све у овом свету чула упућује на Алаха Који је створио тај свет. Они знају да све оно што је направљено и произведено мора имати свог произвођача, свако створење мора имати свог Створитеља, и да све мора имати свој узрок. Каже Узвишени:

Стварање небеса и Земље, смена ноћи и дана, лађа која морем плови с корисним товаром за људе, киша коју Алах

пушта с неба па тако у живот враћа земљу након мртвила њезина – по којој је расејао свакојака жива бића, промена ветрова, облаци који између неба и Земље лебде – доиста су докази за оне који имају памети. (Ал-Бакарах 164)

Некада Кур’ански ајети подстичу и наређују размишљање о видљивим и осетљивим Алаховим знаковима у овом универзуму. Рекао је Узвишени:

(20) Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара, и одједном вас, људи, свуда има расасутих;

(21) и један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају;

(22) и један од доказа Његових је стварање небеса и Земље, и разноврсност језика ваших и боја ваших; то су, заиста, поуке за оне који знају;

(23) и један од доказа Његових је сан ваш ноћу и по дану, и настојање ваше да стекнете нешто из обиља Његова; то су, заиста, поуке за људе који чују;

(24) и један од доказа Његових је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта с неба кишу и оживљава њоме земљу после мртвила њезина; то су, заиста, поуке за људе који разумеју.

(25) И један од доказа Његових је и то што небо и Земља постоје вољом Његовом. Затим то што ћете, чим вас Он само једном из земље позове, брзо устати. (Ар-Рум 20-25)

Некада се у ајетима наређује да се погледа у оно видљиво око себе. Па каже Узвишени:

Реци: "Посматрајте оно што је на небесима и на Земљи!" – А ни од какве користи неће бити докази и опомене народу који неће да верује. (Јунус 101)

У неким ајетима се наређује размишљање о ономе што води спознаји. Рекао је Узвишени:

Небеса је, видите их, без ступова створио, а по Земљи планине непомичне разбацао да вас не тресе, и по њој животиње свих врста разасуо. Ми с неба кишу спуштамо и чинимо да по њој ничу сваковрсне племените биљке. То је Алахово дело; а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Многобошци су у правој заблуди. (Лукман 10-11)

У неким ајетима се наређује слушање и ослушкивање онога о чему је реч, затим размишљање, прихватање његове исправности и слеђење онога што је најбоље и најлепше. Рекао је Узвишени Алах:

Он вам је дао ноћ да у њој починак имате, и дан да видите. То су докази за људе који чују. (Јунус 67)

Некада се у ајетима наређује да се узме поука из онога што је око човека, што га окружује и чиме се користи. Рекао је Узвишени:

Ви имате поуку и у стоци: "Ми вам дајемо да из утроба њених млеко чисто пијете, које настаје од гризина у бурагу и од крви – укусно онима који га пију. (Ан-Нахл 66)

Ми шаљемо ветрове да оплођују, а из неба спуштамо кишу да имате шта пити – ви тиме не можете располагати. (Ал-Хиџр 22)

(19) Пустио је два мора да се додирују,

(20) између њих је преграда и она се не мешају –

(21) па, коју благодат Господара свога поричете?! (Ар-Рахман 19-21)

На Земљи има предела који једни с другима граниче и башчā има лозом засађених, и њīвā, и палми са више изданака и само с једним; иако упијају једну те исту воду, плод неких чинимо укуснијим од других. То су доиста докази људима који памети имају. (Ар-Рад 4)

Међутим, где су ти разумом обдарени који узимају поуку! Зато је Алах у Кур'ану прекорио оне који не користе слух, вид и разум у размишљању, гледању и узимању поуке па их је описао као глухе, неме и слепе. То су они којима ова чула и благодати са којима их је Алах створио указују и упућују их на истину, а они и поред тога не узимају поуку па каже Алах:

Ми смо за Цехенем многе цине и људе створили; они срца имају – а њима не схваћају, они очи имају – а њима не виде, они уши имају – а њима не чују; они су као стока, чак и гори – они су заиста немарни. (Ал-А'раф 179)

Кур'ан часни појашњава главне узроке који воде појави и ширењу обожавања неког другог мимо Алаха и треба се чувати и пазити од упадања у то као што су други упали. Неки од њих су:

1. Слепо слеђење онога на чему су били преци, слеђење њих у ибадету (обожавању) и обичајима па чак и онда када су у потпуности неисправни и здрав разум и природа их одбијају прихватити без чврстих доказа, питања и истраживања. Алах Узвишени кори оне који слепо следе а не улажу интелектуални напор, нити се труде ни психички ни физички у тражењу истине. Рекао је Узвишени Алах:

А када им се каже: "Приступите ономе што Алах објављује, и Посланику!", они одговарају: "Довољно нам је оно што смо од предака наших запамтили." – Зар и ако преци њихови нису ништа знали и ако нису на Правоме путу били?! (Ал-Маидах 104)

2. Слепа покорност верским људима који су у заблуди следећи њихов говор и дела без провере и тражења доказа за њих. Каже Узвишени:

Они, поред Алаха, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје и Месиха, сина Мерјемина, а наређено им је да се само једног Бога обожавају – нема бога осим Њега. Он је врло високо изнад оних које они Њему равним сматрају. (Ат-Тавбах 31)

Покорност је обавезна у добру, а истина се не одликује и не препознаје по квантитету и људима већ по доказима. Рекао је Узвишени Алах:

Ако би се ти покоравао већини оних који живе на Земљи, они би те од Алахова пута одвратили; они се само за претпоставкама поводе и они само неистину говоре. (Ал-Ан'ам 116)

3. Слепа покорност вођама, старешинама и првацима како би се приближили дуњалучким (овосветским) украсима и благодатима које они имају. Рекао је Алах:

(64) Алах је невернике проклео и за њих огањ разбуктали припремио,

(65) у њему ће вечно и заувек боравити, ни заштитника ни помагача неће наћи.

(66) На Дан кад се њихова лица у ватри буду превртала, говориће: "Камо среће да смо се Алаху покоравали и да смо Посланика слушали!"

(67) И говориће: "Господару наш, ми смо прваке наше и старешине наше слушали, па су нас они с Правога пута одвели;

(68) Господару наш, подај им двоструку патњу и прокуни их проклетством великим!" (Ал-Ахзаб 64-68)

4. Слеђење страсти и онога за чим душе жуде тако што им Шејтан улепша и убаци у њихова срца оно што је лоше па људи почну одобравати то и душе њихове сматрају то лепим, затим удовољавају својим страстима и прохтевима мењајући њихово значење без враћања на знање и разум. Каже Узвишени:

Па ако ти се не одазову, онда знај да се они поводе једино за страстима својим. А зар је ико горе залутао од онога који следи страст своју, а не Алахову упуту? Алах, доиста, неће указати на Прави пут народу који сам себи неправду чини. (Ал-Қасас 50)

5. Охолост и ароганција. Људи знају и виде Алахове знакове у овом универзуму и њихове доказе, али њихова охолост и ароганција их спречавају да поверују у њиховог Творца. Такав је случај био са Фараоном када га је Муса а.с. позвао да обожава Алаха. Рекао је Алах Узвишени:

(23) "А ко је Господар светова?" – упита фараон.

(24) "Господар небеса и Земље и онога што је између њих, ако верујете" – одговори он.

(25) "Чујете ли?" – рече онима око себе фараон.

(26) "Господар ваш и Господар ваших давних предака" – рече Муса.

(27) "Посланик који вам је послан уистину је луд" – рече фараон.

(28) "Господар истока и запада и онога што је између њих, ако памети имате" – рече Муса.

(29) А фараон рече: "Ако будеш као бога неког другог осим мене признавао, сигурно ћу те у тамницу бацити!" (Аш-Шуара' 23-29)

Ова охолост и ароганција нестају у стању слабости и немоћи као што је било са фараоном када су се над њим надвили таласи и дошле му смртне муке, тада је прибегао својој природи која га је упућивала ка томе да призна постојање Алаха, али није имао времена за кајање. Рекао је Узвишени у причи о њему:

(90) И Ми преведосмо преко мора синове Исраилове, а за петама су им били фараон и војници његови прогонећи их ни криве ни дужне. А он, кад се поче давити, узвикну: "Ја верујем да нема бога осим Онога у којег верују синови Исраилови и ја се покоравам!"

(91) "Зар сада, а пре си непослушан био и раздор сејао?!"

(92) Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима после тебе" – али многи људи су равнодушни према Нашим поукама. (Јунус 90-92)

Некада негирање обожавања Алаха од стране људи бива резултат њиховог ината и пркоса па одбијају истину и супростављају јој се. Каже Узвишени:

И они их, неправедни и охоли, порекоше, али су у себи веровали да су истинита, па погледај како су скончали смутљивци. (Ан-Немл 14)

6. Лични интереси најчешће стоје иза поробљавања и потчињавања људи неком другом мимо Алаха било да се

ради о католичкој заједници и њиховим верским вођама или политичким друштвима у којима људи функционишу по принципу материјалних интереса па тако плаћају за откуп својих греха онима који чувају светиње, гробове, свештеницима и монасима, па каже Узвишени:

О верници, многи свештеници и монаси доиста на недозвољен начин туђа имања једу и од Алахова пута одвраћају. Онима који злато и сребро гомилају и не троше га на Алаховом путу – навести болну патњу (Ат-Тавбах 34)

7. Луксуз и благодати због којих се заборави на Створитеља. Некада главни узрок због чега људи обожавају нешто друго мимо Алаха јесте бојазан и страх богатих и имућних да ће им нестати богатство и благодати које имају јер ће им обожавање Алаха богатство које имају одузети због тога што је стечено и изграђено на неправди према људима од којих је тај иметак отет на превару путем камате, монопола и сл. Каже Узвишени:

Ми ни у један град нисмо посланика послали, а да нису рекли они који су на раскошан живот били навикли: "Не верујемо ми у оно што је по вама послано!" (Ас-Саба' 34)

8. Незнање је један од непријатеља човечанства које га строваљује у ровове заблуде, води га као што се воде овце и све то искористи како би људи обожавали нешто друго мимо Алаха јер када човек не зна лако га је искористити. Рекао је Узвишени Алах:

Реци: "Зар од мене тражите да се некоме другом, осим Алаху, клањам, о незналице?!" (Аз-Зумар 64)

9. Ментална неактивност и апатија па човек не размишља о ајетима и знаковима око себе нити

путоказима који га упућују на исправан пут и спасавају га од заблуде. Каже Узвишени:

А Алаха се боје од робова Његових – учени. Алах је, доиста, силан и Он прашта. (Фатир 28)

10. Империјалисти (колонизатори) су непријатељи човечанства који испијају крв, краду од људи и претварају их у робове ширењем културе обожавања нечег другог мимо Алаха међу људима како би остварили личне интересе и империјалистичке амбиције и проширили свој утицај. То постижу манипулацијом и успављивањем људи сервирајући им измишљене свете ствари како би их удаљили од стварности и рада а живели у митовима и легендама. Рекао је Алах Узвишени:

А главешине народа фараонова рекоше: "Зар ћеш оставити Мусаа и народ његов да неред у земљи прави и да тебе и божанства твоја напусти?" – Он рече: "Убијаћемо мушку децу њихову, а женску ћемо им остављати у животу; ми, уистину, владамо њима." (Ал-А'раф 127)

Рекао је Сејид Кутб, Алах му се смиловао: "Неки људи, чак и у савремено доба, су назадни и незналице, а то се манифестује на различите начине. Неки негирају постојање Алаха Узвишеног и они су незналице у смислу уверења, убеђења и саме перцепције као на пример комунисти.

Неки други пак признају постојање Алаха Узвишеног, али на искривљен и неисправан начин у смислу обављања самих обреда којим се исказује обожавање, слеђење вере и покорност. Пример таквих су индијанци, хришћани и јевреји.

Има и оних који на исправан начин признају постојање Алаха Узвишеног, а обављају обреде обожавања са опасним одступањем у самом схватању и тумачењу доказа речи шехадета да нема другог божанства које заслужује да се истински обожава осим Алаха и да је Мухамед а.с. Алахов посланик, па чине ширк у убеђењу, слеђењу и покорности. То су они који себе називају муслиманима и мисле да су се окитили особинама Ислама, а заправо Ислам им је само на језицима, тј. речима у изговарању шехадета и извршавању обреда без истинског разумевања значења шехадета, па је на тај начин њихово обожавање и веровање посвећено створењима уместо Алаху Узвишеном!"

ОПАСНОСТ ОБОЖАВАЊА НЕКОГ ДРУГОГ МИМО АЛАХА

Доиста, све грехе и непокорност које људи почине Алах ће, ако хоће, опростити и прећи преко њих. Каже Узвишени:

Реци: "О робови моји који сте се према себи огрешили, не губите наду у Алахову милост! Алах ће, сигурно, све гриехе опростити. (Аз-Зумар 53)

Једино што Алах неће опростити јесте ширк – да се обожава неко или нешто друго мимо Њега Узвишеног, и ширк је највећи грех, највећа непокорност према Алаху на Земљи. Алах ширк неће опростити никоме и неће се смиловати ономе ко чини овај грех, па каже Узвишени:

Алах, сигурно, неће опростити да Њему друге сматрају равним, а опростиће коме хоће оно што је мање од тога. А далеко је залутао онај ко сматра да је Алаху неко раван. (Ан-Ниса' 116)

Колико год човек имао греха и колико год они велики и тешки били, ако човек дође пред Алаха а није му чинио ширка видеће да је Алах Онај који прашта и који је Милостив. О томе нас је обавестио Алах говорећи о себи па каже: "Онај ко учини добро дело имаће за то десетоструку награду па и више од тога. Онај ко учини лоше дело биће кажњен за то дело или ћу му опростити. А онај ко буде имао греха колико је Земља и дође пред Мене, а ширка ми не буде чинио, исто толико ћу ја имати опроста према њему." (Сахиху Муслим)

Ширк је грех којег не могу анулирати добра дела човека ма колико их имао. Рекао је Алах:

И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворити. (Ал-Фуркан 23)

Коначан исход за онога ко умре на ширку јесте то да ће му Алах забранити улазак у Џенет и учинити га од становника ватре (Џехенема) заувек. Рекао је Узвишени Алах:

Они који не верују између следбеника Књиге и многобошци биће, сигурно, у ватри яехенемској, у њој ће вечно остати; они су најгора створења.
(Ал-Бајјинах 6)

Онај ко посматра свиет данас видеће да је обожавање неког или нечег другог мимо Алаха веома распрострањено у разним видовима и облицима, а још жалосније и погубније је то што они којима је дато знање обожавају друге који су створени попут њих како што то чине хришћани који говоре да је Иса божији син и јевреји који говоре да је Узејр божији син. Рекао је Узвишени Алах:

Јевреји говоре: "Узејр је – Алахов син", а хришћани кажу: "Месих је – Алахов син." То су речи њихове, из уста њихових, опонашају речи неверника пријашњих – убио их Алах! Куда се одмећу?

Они, поред Алаха, боговима сматрају свештенике своје и монахе своје и Месиха, сина Мерјемина, а наређено им је да се само једном Богу клањају – нема бога осим Њега. Он је врло високо изнад оних које они Њему равним сматрају.
(Ат-Тавбах 30-31)

Неке друге ћеш наћи како обожавају и светим сматрају дрво, камен или неку животињу. Шта више, велики је број оних који се приписују Исламу и муслиманима, а чине ширк у ибадету упућујући дове добрим и побожним људима (евлијама) или веровесницима који су умрли сматрајући да су они у стању учинити за њих нешто мимо Алаха Узвишеног па траже од њих помоћ у испуњавању потреба, отклањању недаћа, излечењу, ако немају деце траже да добију дете или да им олакшају потребе тавафећи (обилазећи) око њихових кабурова (гробова, турбета), тражећи берићет у томе, приносећи им жртве, а све то због убеђења да ће им ти мртви прибавити какву корист или отклонити штету. Каже Алах:

Ко је у већој заблуди од оних који се, уместо Алаху, клањају онима који им се до Судњег дана неће одазвати и који су према њиховим молбама равнодушни. (Ал-Ахкаф 5)

Зато је Ислам забранио све оно што може бити средство или пут, начин да се човек веже за нешто друго мимо Алаха као што је ношење амајлија и бројаница, качење некаквих халки по телу, у превозном средству или кући верујући да те ствари могу користити или отклонити штету, несрећу. Такође је забрањено веровати у хорскоп и његов утицај на живот човека, као и све друго слично овоме како би се спречили узроци појаве ширка и у корену сасекли сви начини који воде ка везивању или тевакулу (ослањању и уздању) за нешто друго мимо Алаха Узвишеног. Рекао је Алах узвишени:

Ако их упиташ ко је створио небеса и Земљу, сигурно ће рећи: "Алах!", а ти реци: "Мислите ли ви да би они којима се, поред Алаха, клањате могли отклонити штету, ако Алах хоће да ми је учини, или, да би могли задржати

милост Његову, ако Он хоће да ми је подари?" Реци:
"Мени је довољан Алах, у Њега се поуздају они који се
поуздавају." (Аз-Зумар 38)

СУШТИНА ОНОГА ШТО СЕ ОБОЖАВА МИМО АЛАХА

Доиста сва лажна божанства која се обожавају мимо Алаха сва заједно, па чак и са онима који их обожавају, нису у стању да створе једну муху, нити имају било какав удио у владању свемиром, прибављању користи или отклањању штете. Њихова моћ је ограничена и тако ће остати до Судњег дана. Рекао је Алах узвишени:

О људи, ево једног примера, па га послушајте: "Они којима се ви, поред Алаха, клањате не могу никако ни мушицу створити, макар се ради ње сакупили. А ако би им мушица нешто уграбила, они то не би могли од ње избавити; нејак је и онај који се клања, а и онај коме се клања!" (Ал-Хаџџ 73)

У многим кур'анским ајетима појашњава се суштина лажних божанстава и обраћа се онима који их обожавају и верују да је у њиховим рукама опскрба, помоћ, живот, здравље, знање о томе шта их очекује у будућности. Кур'ан часни појашњава и чини да они морају преиспитати себе, заблуду и незнање у којем се налазе. Разлика између Створитеља и створења је огромна. У рукама Створитеља је власт над свим, а лажна божанства су слаба, заснивају се на илузијама и бајкама. На пример, становници Арабијског полуотока су пре Ислама правили себи кипове од свега и свачега, па чак и од мизерних, безначајних ствари. Неки су правили кипове од датула па када би огладнили и не би имали другу храну појели би тог кипа којег су направили. Рекао је асхаб Ебу Реца' Ал-Утариџиј р.а.: "Обожавали смо камење пре Ислама па када бисмо нашли неки бољи камен узели бисмо га, а бацили онај први. Ако не бисмо нашли камен

направили бисмо хумку од земље па бисмо довели овцу и помузли је на том месту, а затим тавафили (обилазили) око ње.” (Сахихул Бухари)

Разумни људи када увиде своје грешке одмах након што спознају истину исправљају своје убеђење као што је учинио асхаб Рашид бин Абдур-Раббех Ес-Сулеми р.а. пре него је прихватио Ислам. Наиме, отишао би своме кипу по обичају да му се умили, упути му дову и затражи од њега испуњење неке своје потребе. Када је дошао до њега видео је лисицу како мокри на главу тога кипа, застао је зачуђено размишљајући, а затим запази у каквом је немару и спозна да је био у заблуди. Након тога изрече стихове у којима се изругује с оним што је до тада обожавао:

Господар на чију главу се лисица мокри,

а понижен је онај на кога се лисица мокри.

Да је он некакав господар одбранио би себе;

Нема добра у господару који запомаже;

Одричем се од свих земаљских кипова;

Верујем у Алаха Који је победник.

Бележе га Ебу Неим и Сујути у Хасаисул-кубра, у Сиретун-Небевије од Ибни Кесира, у Далалиун-Нубуввах од Ебу Неима Асбаханија, у Субулул Худа ве Решад и у Сирету Хајрил ибад од Мухаммеа бин Јусуфа Салих еш-Шамија.

Ово је здрав разум и природа који се враћају истини када им постане јасна. У великом броју Кур’анских ајета обраћа се управо здравом разуму наређујући му да размисли о суштини разних божанстава која се обожавају мимо Алаха. Ти ајети подстичу на истраживање и темељно проучавање како би се човек спасио незнања, сумњи и илузија као и на размишљање о апсолутној истини, а то је обожавање Алаха и никог другог. Ови ајети

воде дијалог са оним ко обожава нешто друго мимо Алаха и појашњавају му слабост и немоћ лажних божанстава које он обожава и која нису у стању икакву корист за себе прибавити, а како ће тек користити дугима. Тим ајетима се негирају особине тих лажних божанстава које заправо припадају божанству које заслужује да се истински обожава и на тај начин се стаје у крај незнању, дрскости и безобразлуку да се обожава оно што не може ни штетити ни користити, не може дати смрт ни живот нити оживети. Рекао је Узвишени:

(191) Зар да Њему сматрају равним оне који не могу ништа створити, а сами су створени,

(192) и који им не могу помоћи нити могу помоћи себи?

(193) А ако их замолите да вас на Прави пут упуте, неће вам се одазвати; исто вам је молили их или ћутали.

(194) Они којима се ви, поред Алаха, клањате, заиста су робови, као и ви. Па, ви им се клањајте, и нека вам се одазову ако истину говорите!

(195) Имају ли они ноге да на њима ходају, или руке да њима хватају, имају ли очи да њима гледају, или уши да њима чују? Реци: "Зовите божанства ваша, па против мене какво хоћете лукавство смислите и не одуговлачите,

(196) мој заштитник је Алах, који Књигу објављује, и Он се о добрима брине."

(197) А они којима се ви, поред Њега, клањате, не могу ни вама, а ни себи помоћи.

(198) А када их замолите да вас упуте, они не чују; видиш их као да те гледају, али они не виде. (Ал-А'раф 191-198)

Наређује се онима који имају здрав разум да посматрају и размишљају о царству небеса и Земље, ономе што је Алах створио на њима од створења која је разасуо по њима и ономе што ће убедити здрав разум у постојање и обожавање онога Који је све ово створио без чињења ширка. Рекао је Узвишени:

(59) Реци: "Хвала Алаху и мир робовима Његовим које је Он одабрао!" Шта је боље: Алах или они које Њему равним сматрају?

(60) Онај који је небеса и Земљу створио и који вам спушта с неба кишу помоћу које Ми дајемо да озелене башче прекрасне – немогуће је да ви учините да израсте дрвеће њихово. – Зар поред Алаха постоји други бог? Не постоји, али су они народ који друге с Њим изједначује;

(61) Онај који је Земљу пребивалиштем учинио и кроз њу реке провео и на њој брда непомична поставио и два мора преградио. – Зар поред Алаха постоји други бог? Не постоји, него већина њих у незнању живи;

(62) Онај који се невољнику, кад Му се обрати, одазива, и који зло отклања и који вас на Земљи намесницима поставља. – Зар поред Алаха постоји други бог? Како никако поуку ви да примите! –

(63) Онај који вам у тминама, на копну и на мору, пут показује и који ветрове као радосну вест испред милости Своје шаље. – Зар поред Алаха постоји други бог? Како је Алах високо изнад оних који друге Њему равним сматрају! –

(64) Онај који све из ничега ствара, који ће затим то поново учинити, и који вам опскрбу с неба и из земље даје. – Зар поред Алаха постоји други бог? Реци: "Докажите, ако истину говорите!"

(65) Реци: "Нико, осим Алаха, ни на небу ни на Земљи, не зна што ће се догодити; и они не знају када ће оживљени бити. (Ан-Намл 59-64)

У Кура'нским ајетима се појашњава суштина онога што се обожава мимо Алаха са два аспекта.

Прво: Суштина онога што се обожава мимо Алаха на овоме свету

У Кура'нским ајетима се негирају савршена својства која су приписана лажним божанствима јер припадају истинском Богу што је сасвим логично. Та својства су следећа:

- Алах Узвишени је Онај који све зна и својим знањем све обухвата. Рекао је Узвишени:

А неверници говоре: "Час оживљења нам неће доћи!" Реци: "Хоће, тако ми Господара мога, који зна и оно што је скривено, сигурно ће вам доћи." – Њему не може ништа, ни трунчица једна ни на небесима ни на Земљи, измаћи, и не постоји ништа, ни мање ни веће од тога, што није у јасној Књизи (Ас-Саба' 3)

Лажна божанства су лишена сваке врсте знања и не могу знати ништа о потребама људи и њиховом стању. Рекао је Алах:

Они којима се ви, поред Алаха, клањате, заиста су робови, као и ви. Па, ви им се клањајте, и нека вам се одазову ако истину говорите! (Ал-А'раф 194)

- Алах Узвишени је моћан да учини све, ништа Му не може умаћи ни на небесима ни на Земљи и у Његовим је рукама и корист и штета. Рекао је Узвишени Алах:

Зар они не знају да је Алах, Створитељ небеса и Земље, у стању створити сличне њима и да им је већ одредио час оживљења у који нема сумње? А неверници само поричу. (Ал Исра' 99)

Лажна божанства не поседују никакву моћ и ништа од онога што истинском Богу припада па самим тим нису у стању никакво добро прибавити ни за себе ни за друге, нити могу какву штету отклонити ни од себе ни од других. Рекао је Алах:

Реци: "Како се можете, поред Алаха, клањати ономе који вам није у стању какву штету учинити, нити вам неку корист прибавити, а Алах је Тај који све чује и зна?" (Ал-Маидах 76)

- Алаху Узвишеном припада власт и на небесима и на Земљи. Рекао је Узвишени:

Алахова је власт на небесима и на Земљи! А на дан када наступи Час оживљења, они који су лажи следили биће изгубљени. (Ал-Џасијах 27)

Лажна божанства не поседују никакву власт и не поседују ништа у овом универзуму. Шта више, она су у Алаховом власништву. Рекао је Узвишени:

Реци: "Зовите оне које, поред Алаха, боговима сматрате. Они ништа немају, ни колико трун један, ни на небесима ни на Земљи; они у њима немају никаква удела и Он нема од њих никакве помоћи." (Ас-Саба' 22)

- Алах Узвишени је Створитељ свега и Он ствара из ништа. Каже Алах:

То вам је Алах, Господар ваш, нема другог бога осим Њега, Створитеља свега; зато се Њему клањајте; Он над свим бди! (Ал-Ан'ам 102)

Лажна божанства мимо Алаха не могу створити ништа. Рекао је Узвишени:

Реци: "Може ли иједно ваше божанство стварати из ничега, затим то поново учинити?" Реци: "Алах ствара из ничега, затим ће то поново учинити!" Па куда се онда одмећете? (Јунус 34)

- Алах Узвишени управља овим универзумом и уредио га је да функционише по законима које је Алах у њему створио па нема никаквог застоја. Рекао је Алах узвишени:

Господар ваш је Алах, који је небеса и Земљу за шест временских раздобља створио, а онда се изнад Арша узвисио, управитељ свега. Нико се неће моћи заузимати ни за кога без допуштења Његова. Ето то вам је Алах, Господар ваш, па се Њему клањајте! Зашто не размислите? (Јунус 3)

Божанства која се обожавају мимо Алаха управљају собом, а никако не могу управљати другим Алаховим створењима. Рекао је Узвишени:

Сви ће они, и они на небесима и они на Земљи, као робови у Милостивог тражити уточиште! (Марјам 93)

- Алах, Слављен нека је и Узвишен, је једини Опскрбитељ, Моћни и Јаки који даје опскрбу коме хоће, а ускраћује је ономе коме хоће. Он обезбеђује опскрбу свим

створењима и одређује узроке и начине на које ће створења доћи до ње. Рекао је Алах Узвишени:

Упитај: "Ко вас храни с неба и из земље, чије су дело слух и вид, ко ствара живо из неживог, а претвара живо у неживо, и ко управља свим?" – "Алах!" – рећи ће они – а ти реци: "Па зашто Га се онда не бојите?" (Јунус 31)

- Алах, Слављен нека је и Узвишен, је Живи у правом и пуном смислу те речи, Онај који никада не умире. А како ће када је Он створио смрт, Узвишен нека је. Он је Вечни који нема ни почетка ни краја и који се не може упоредити са својим створењима, а њима нема опстанка без Њега. Рекао је Алах Узвишени:

Он је Живи, нема бога осим Њега, зато се само Њему клањајте, искрено Му исповедајући веру: "Нека је хваљен Алах, Господар светова!" (Гафир 65)

Божанства која се обожавају мимо Алаха су подложна свему ономе чему су подложна и остала створења па умиру, нестају, имају почетак и крај, нису у стању бринути о себи, а како ће тек о другима, не знају шта ће се у будућности десити са њима самима, а како ће тек знати шта ће се десити другима у будућности. Рекао је Алах:

И не клањај се, поред Алаха, другом богу! Нема бога осим Њега! Све ће, осим Њега, пропасти! Он ће судити, и Њему ћете се повратити! (Ал-Касас 88)

- Алах Узвишени је онај који даје живот и смрт. Даје живот ономе коме хоће од својих створења како би живио онолико колико му је Алах прописао и даје смрт ономе коме хоће још приликом рођења тог створења или у његовом детинству. Рекао је Узвишени:

Алахова је власт на небесима и на Земљи, Он живот и смрт даје, и ви осим Алаха немате ни заштитника ни помагача. (Ат-Тавбах 116)

Божанства која се обожавају мимо Алаха нису у стању да учине било шта од овога, чак не могу спречити ни своје нестајање. Рекао је Алах:

Неки поред Њега божанства прихватају која ништа не стварају, а која су сама створена, која нису у стању од себе неку штету отклонити ни себи какву корист прибавити и која немају моћи живот одузети, живот дати нити оживети. (Ал-Фуркан 3)

- Алах Узвишени је тај који даје опскрбу свим створењима, онима видљивим и невидљивим, и љдима, и животињама, птицама, инсектима и другима. Рекао је Узвишени Алах:

Опскрбу даје једино Алах, Моћни и Јаки! (Аз-Заријат 58)

Лажна божанства нису у стању да обезбеде опскрбу ни за себе а камоли за друге. Каже Узвишени:

Ви се, мимо Алаха, кумирима клањате и лажи смишљате. Они којима се ви, мимо Алаха, клањате не могу вас никаквом храном нахранити; ви храну од Алаха тражите и Њему се клањајте и Њему захвални будите! – Њему ћете се вратити." (Ал-Анкабут 17)

- Алах Узвишени је тај који све чује, све види, чује молбе и дове па им удовољи, испуни потребе, отклања недаће и лечи болесне. Рекао је Алах:

Онај који се невољнику, кад Му се обрати, одазива, и који зло отклања и који вас на Земљи намесницима поставља. –

Зар поред Алаха постоји други бог? Како никако поуку ви да примите! (Ан-Намл 62)

Божанства која се обожавају мимо Алаха нису у стању учинити било шта од овога. Рекао је Алах:

Само се Њему можете молити! А они којима се поред Њега моле – неће им се одазвати, као што ни вода неће стићи у уста онеме који према њој само дланове своје пружи; молитва неверника је ствар изгубљена. (Ар-Ра'д 14)

Друго: Суштина онога што се обожава мимо Алаха на Судњем дану

Како би Алах Узвишени ослободио човечанство од обожавања нечег другог мимо Њега и ослањања на нешто друго мимо Њега споменуо је коначан повратак и боравиште онога ко се покорави и обожава неког другог мимо Алаха, или је поред Алаха узео друга божанства. Каже Узвишени:

(98) И ви, и они којима се, поред Алаха, клањате – бићете гориво у Џехенему, а у њ ћете доиста ући.

(99) Да су они богови, не би у њ ушли, и сви ће у њему вечно боравити,

(100) у њему ће пригушено уздисати, у њему ништа радосно неће чути.

(Ал-Анбија' 98-100)

- Суштина оних који се обожавају мимо Алаха приликом смрти па каже Алах Узвишени:

Има ли, онда, неправеднијег од онога који о Алаху говори лажи и не признаје Његове речи? Такви ће добити све оно

што им је записано. Али када им изасланици Наши дођу да им душу узму, упитаће: "А где су они којима сте се, уместо Алаху, клањали?" – "Изгубили су нам се" – одговориће, и сами против себе посведочити да су неверници били. (Ал-А'раф 37)

- Суштина лажних божанстава приликом полагања рачуна, издаје и кајања. Рекао је Алах:

А на Дан кад Он рекне: "Позовите оне за које сте тврдили да су ортаци Моји!" – и кад их позову, они им се неће одазвати и Ми ћемо учинити да искусе патњу због њихових ранијих веза. (Ал-Кахф 52)

- Суштина лажних божанстава приликом полагања рачуна, њиховог повлачења и одрицања. Каже Узвишени:

А на Дан кад их све сакупимо, рећи ћемо онима који су Алаху друге равним сматрали: "Станите, и ви и божанства ваша!" – па ћемо их раздвојити; а божанства њихова ће рећи: "Нисте се ви нама клањали. (Јунус 28)

- Суштина лажних божанстава на будућем свету, њихово противљење и непријатељство. Рекао је Узвишени Алах:

Они као заговорнике некаква божанства, а не Алаха, узимају.

А не ваља тако! Божанства та ће порећи да су им се клањали, и биће им противници. (Марјам 82-83)

- Суштина лажних божанстава на будућем свету, и онај ко их је обожавао и они који су били обожавани мимо Алаха биће становници Цехенема. Рекао је Алах узвишени:

- (161) Али, ни ви, са онима којима се клањате,
(162) не можете о њима никога у заблуду завести,
(163) можете само онога који ће ионако у ватри горети.
(Ас-Саффат 161-163)

ПЛОДОВИ И КОРИСТИ ОБОЖАВАЊА АЛАХА

Обожавање Алаха је покретач људске душе ка чињењу добра па каже Узвишени:

Једни другима помажите у добротинству и честитости, а не суделујте у греху и непријатељству; и бојте се Алаха, јер Алах страшно кажњава.

(Ал-Маидах 2)

Неке од користи и плодова обожавања Алаха су:

1. Поправљање и реформа појединца јер обожавање Алаха дефинише одговорности, права и обавезе међу појединцима у друштву. Када би сваки појединац био свестан да Алах бди над свим његовим делима, и јавним и тајним, бојао би се да Алаха у ономе што је Алах забранио, односно наредио. Рекао је Алах Узвишени:

Он зна погледе који криомице у оно што је забрањено гледају, а и оно што груди крију. (Гафир 19)

Обожавање Алаха оплемењује понашање појединца у опхођењу према другоме, подиже на виши ниво његове поступке и све друге моралне особине и чисти његову душу од неправде и љубави према овоме свету, па његово срце постане марљиво и покорно Алаховим наредбама које га подстичу на чињење добрих дела и остављање лоших. Рекао је Узвишени Алах:

(23) Господар твој заповеда да се само Њему клањате и да родитељима добротинство чините. Кад једно од њих двоје, или обоје, код тебе старост доживе, не реци им ни: "Ух!" – и не подвикни на њих, и обраћај им се речима поштовања пуним.

(24) Буди према њима пажљив и понизан и реци: "Господару мој, смилуј им се, они су мене, кад сам био дете, неговали!"

(25) Господар ваш добро зна шта је у душама вашим: ако будете послушни – па, Алах ће доиста опростити онима који се кају.

(26) Дај ближњем своје право његово, и сирوماху, и путнику, али не расипај много,

(27) јер су расипници браћа шејтанова, а шејтан је Господару своје незахвалан.

(28) А ако мораш од њих главу окренути, јер и сам од Господара свога милост тражиш и њој се надаш, онда им барем коју лепу реч реци.

(29) Не држи руку своју стиснуту, а ни посве отворену – да не би прекор заслужио и без ичега остао,

(30) Господар твој пружа обилну опскрбу ономе коме хоће, а и ограничава је, јер зна и види робове Своје.

(31) Не убијајте децу своју из страха од неимаштине, и њих и вас Ми хранимо, јер је убијати њих доиста велики грех.

(32) И што даље од блуда, јер то је разврат, како је то ружан пут!

(33) И не убијајте никога кога је Алах забранио убити, осим кад правда захтева! А ако је неко, ни крив ни дужан, убијен, онда његовом наследнику дајемо власт, али нека ни он не прекорачује границу у убијању, та њему је дата власт.

(34) А од иметка сирочета – што даље! Осим ако га желите унапредити, све док не постане пунолетно. И

испуњавајте обавезу, јер ће се за обавезу, заиста, одговарати!

(35) Напуните меру кад мерите на литру и право мерите на кантару! То је боље и последице су лепше.

(36) Не поводи се за оним што не знаш! И слух, и вид, и разум, за све то ће се, заиста, одговарати.

(37) Не ходи по земљи надмено, јер земљу не можеш пробити ни брда у висину достићи,

(38) све је то ружно, Господару твоме мрско. (Ал-Исра' 23-38)

Реци робовима Мојим да говоре само лепе речи: – јер би шејтан могао посејати непријатељство међу њима, шејтан је, доиста, човеков отворени непријатељ. (Ал-Исра' 53)

2. Поправљање и реформа друштва јер обожавање Алаха резултира бољитак у друштву које поштује законе којима се гарантује заштита живота, иметка, части, разума и потомства.

- Реако је Узвишени Алах у контексту чувања и заштите душе и тела:

Ми смо им у њему прописали: глава за главу, и око за око, и нос за нос, и ухо за ухо, и зуб за зуб, а да ране треба узвратити. А ономе ко од одмазде одустане, биће му то од греха искупљење. Они који не суде према оном што је Алах објавио прави су насилници. (Ал-Маидах 45)

- Рекао је Алах у контексту чувања иметка:

Крадљивцу и крадљивици одсеците руке њихове, нека им то буде казна за оно што су учинили и опомена од Алаха! А Алах је силан и мудар. (Ал-Маидах 38)

- Рекао је Алах у погледу чувања части и чедности од блуда:

Блудницу и блудника избичујте са стотину удара бича, сваког од њих, и нека вас при вршењу Алахових прописа не обузима према њима никакво сажалење, ако у Алаха и у онај свет верујете, и нека кажњавању њихову једна скупина верника присуствује! (Ан-Нур 2)

- Рекао је Алах у смислу чувања части од потворе:

Оне који окриве поштене жене, а не докажу то с четири сведока, са осамдесет удараца бича избичујте и никада више сведочење њихово не примајте; то су нечасни људи. (Ан-Нур 4)

- Рекао је Алах у контексту чувања и заштите разума: Питају те о вину и коцки. Реци: "Они доносе велику штету, а и неку корист људима, само је штета од њих већа од користи." И питају те колико да удељују. Реци: "Вишак!" Ето, тако вам Алах објашњава прописе да бисте размислили (Ал-Бакарах 219)

- Рекао је Алах у контексту чувања и заштите усева и осталих добара:

Чим се неки од њих дочепа положаја, настоји направити на Земљи неред, ништећи усеве и стоку. – А Алах не воли неред! (Ал-Бакарах 205)

3. Обожавањем и веровањем у Алаха се уређују међудржавни односи. Сва створења су Алахови робови, и она која га обожавају и која га не обожавају. Према свима њима је Алах прописао добротинство на овоме свету, а на будућем свету ће им он дела обрачунавати. Рекао је Узвишени:

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Алаха је онај који Га се највише боји, Алах, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Ал-Хуџурат 13)

Алах Узвишени није послао свог Посланика Мухамеда а.с., осим као милост свим људима, и онима који Му се покоравају и онима који Му се не покоравају. Онај ко Му се буде покоравео имаће награду коју му је Алах обећао, а ономе ко Му се не буде покоравео неће бити учињена неправда па ни према његовој вери. Рекао је Узвишени:

А тебе смо само као милост световима послали. (Ал-Анбија' 107)

То је мисија и вера са којом га је послао Алах, а позивање у обожавање Алаха мора бити са благошћу и лепим говором. Рекао је Алах:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! Господар твој зна оне који су залутали с пута Његова, и Он зна оне који су на Правоме путу. (Ан-Нахл 125)

Твоје обожавање Алаха и слеђење његовог шеријата (верозакона) те обавезује да будеш праведан у свему, према себи и прама свему што те окружује од Алахових створења па чак и према животињама је прописано добротинство. Једна жена је ушла у ватру због мачета које је затворила, није га хранила, нити му је дозволила да само по земљи за себе нађе храну. Развратница од Бену Исраила је ушла у џенет зато што је напунила своју ципелу и напојила жедног пса. Алах је опростио човеку који је уклонио грану која је сметала људима на путу како нас је обавестио Посланик а.с. Такође треба бити праведан и

према ономе ко је непријатељски расположен према теби и не чинити му неправду, већ се уздићи изнад тога сарадњом и лепим понашањем. Рекао је Алах Узвишени:

Реци: "Господар мој наређује – праведност. И обраћајте се само Њему кад год обављате молитву, и молите Му се искрено Му исповедајући веру! Као што вас је из ничега створио, тако ће вас поново оживети." (Ал-А'раф 29)

Задржимо се код неких ајета који уређују међусуседске односе.

- Добročинство према комшијама, рекао је Узвишени Алах:

Алах вам не забрањује да чините добро и да будете праведни према онима који не ратују против вас због вере и који вас из завичаја вашег не изгоне – Алах, заиста, воли оне који су праведни. (Ал-Мумтаханах 8)

- Пружање сигурности и безбедности. Па каже Узвишени:

Ако те неки од многобожаца замоли за заштиту, ти га заштити да би саслушао Алахове речи, а потом га отпреми на место поуздано за њега. То зато што они припадају народу који не зна. (Ат-Тавбах 6)

- Не смеју се напустити нити издати. Каже Узвишени:

Чим приметиш издајство неког племена, и ти њему исто тако откажи уговор – Алах уистину не воли издајнике. (Ал-Енфал 58)

- Чување поверења и аманета јер је рекао Узвишени Алах:

Алах вам заповеда да одговорне службе онима који су их достојни поверавате и када људима судите да праведно судите. Уистину је диван Алахов савет! – А Алах доиста све чује и види. (Ан-Ниса' 58)

- Поштивање и испуњавање међусобних уговора. Рекао је Узвишени Алах:

Многобошцима с којима имате закључене уговоре које они нису ни у чему повредили, нити су икога против вас помагали, испуните уговоре до уговореног рока. Алах заиста воли побожне. (Ат-Тавбах 4)

- Праведност према њима. Каже Узвишени:

О верници, дужности према Алаху извршавајте, и праведно сведочите! Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да неправедни будете! Праведни будите, то је најближе честитости, и бојте се Алаха, јер Алах добро зна оно што чините! (Ал-Маидах 8)

- Према њима не сме бити непријатељства. Каже Алах Узвишени:

И борите се на Алаховом путу против оних који се боре против вас, али ви не отпочињите борбу! – Алах, доиста, не воли оне који заподевају кавгу. (Ал-Бакарах 190)

- Успостављање мира са њима. Рекао је Алах Узвишени:

Ако они буду склони миру, буди и ти склон и поуздај се у Алаха, јер Он, уистину, све чује и све зна. (Ал-Анфал 61)

4. Обожавањем и веровањем у Алаха савладавају се нагони и ниске страсти човека, па каже Узвишени:

Реци: "Господар мој забрањује разврат, и јавни и потајни, и грехе, и неоправдано насиље, и да Алаху сматрате равним оне за које Он никакав доказ објавио није, и да о Алаху говорите оно што не знате." (Ал-А'раф 33)

5. Обожавањем и веровањем у Алаха се чува и баштини оптимизам и лепо мишљење о Алаху, а сузбија песимизам, бриге и непостојање амбиција. Душа се смирује и постаје задовољна оним што је прописано и одређено јер зна да све што је прописано је за неки хајр (добро) па макар то по вањштини и неизгледало тако и сходно томе ужива у животу у којем види само позитивну страну. Каже Узвишени Алах:

Та, заиста, с муком је и ласт, заиста, с муком је и ласт!
(Аш-Шарх 5-6)

6. Обожавање и веровање у Алаха ослобађа човечанство од измишљотина, митова и бајки које човека вежу за божанства од којих нема ни користи ни штете. Бит овога је појаснио Ибрахим а.с., отац веровесника, своме народу и то на начин који их подстиче да размишљају о суштини онога што обожавају. Узвишени Алах каже у причи о њему:

(69) И кажи им вест о Ибрахиму

(70) када је оца свога и народ свој упитао: "Чему се ви клањате?"

(71) а они одговорили: "Клањамо се кумирима и поваздан им се молимо",

(72) он је рекао: "Да ли вас они чују кад се молите,

(73) или, да ли вам могу користити или нашкодити?"

(74) "Не" – одговорише – "али ми смо упамтили претке наше како тако поступају."

(75) "А да ли сте размишљали" – упита он – "да су они којима се клањате

(76) ви и којима су се клањали давни преци ваши,

(77) доиста, непријатељи моји? Али, то није Господар светова,

(78) који ме је створио и на Прави пут упутио,

(79) и који ме храни и поји,

(80) и који ме, кад се разболим, лечи,

(81) и који ће ми живот одузети, и који ће ме после оживити,

(82) и који ће ми, надам се, погрешке моје на Судњем дану опростити!

(Аш-Шуара' 69-82)

7. Обожавање Алаха ослобађа човечанство од робовања систему и људским законима који су успостављени ради остваривања личних, мањинских, или државних интереса, а преко њих се поробљава човек. Рекао је Узвишени Алах:

Реци: "Зар да за заштитника узмем неког другог осим Алаха, створитеља небеса и Земље? Он храни, а Њега нико не храни!" Реци: "Мени је наређено да будем први међу онима који се покоравају" – и: "Никако не буди од оних који Му друге равним сматрају!" (Ал-Ан'ам 14)

8. Обожавањем Алаха човекова душа се снабдева чврстим убеђењем и лепим ослоном на Алаха па тако

савлада све недаће и кризе на које наиђе. Обожавање Алаха у људском срцу изазива поверење па се не може разочарати нити изгубити наду. Алахов веровесник Муса, нека су на њега најлепши салевати и мир, након што је побегао са својим народом од фараонове освете и његових саветника (војске и следбеника) који су убијали мушку, а женску децу у животу остављали, фараон их је са својом огромном војском опколио, а његово срце се испунило мржњом према Мусау и његовом народу. Испред Мусаа и његовог народа се испречило море и није им било излаза нити спаса, а иза њих је био фараон са својом војском. Није било ни помагача, нити помоћи и Мусаов народ је био убеђен да ће страдати па су рекли – Само што нас нису стигли! А Муса им рече са искреним ослоном и лепим убеђењем у Алаха – Не! Алах ће понизити и распршити наде насилника, а оне који се ослањају на Алаха и имају лепо мишљење о Њему неће разочарати. Рекао је Алах:

(60) И они их, кад се сунце рађало, сустигоше.

(61) па кад једни друге угледаше, другови Мусаови повикаше: "Само што нас нису стигли!"

(62) "Неће!" – рече он – "Господар мој је са мном, Он ће ми пут показати."

(63) И Ми објависмо Мусау: "Удари штапом својим по мору!" – и оно се растави и сваки бок његов бијаше као велико брдо;

(64) и Ми онда тамо оне друге приближисмо –

(65) а Мусаа и све оне који беху с њим спасисмо –

(66) и оне друге потописмо.

(67) То је, заиста, поука, а већина њих нису били верници.

(Аш-Шуара' 60-67)

9. Срећа душе и смирај срца су пут ка веровању у одређење тако да човек, Алахов роб, зна да оно што га је снашло није га могло заобићи, а оно што га је заобишло није га могло снаћи, како нас је и обавестио Алахов Посланик а.с. у свом хадису: “Знај да када би се цели свет сакупио да ти какву корист прибави не може учинити ништа осим оно што ти је Алах прописао. И знај да када би се сви сакупили да ти какву штету учине не могу успети у томе осим онолико колико ти је Алах прописао.” (Тирмизи, Албани га сматра веродостојним у Сахихул-Цами’)

Када је роб свестан овога, чврсто је убеђен да је све у Алаховим рукама и верује да без Алахове одредбе се ништа у универзуму не може десити, његова душа се смирује, тежи ономе што јој је наређено и задовољна је оним што је одређено. Рекао је Алах Узвишени:

Никаква невоља се без Алахове воље не догоди, а Он ће срце онога који у Алаха верује упутити – Алах све добро зна. (Ат-Тагабун 11)

Човек се преда Алаху, препусти му се, не боји се и не љути се због онога што се догодило, а његовој души је мрско јер некада излаз може бити управо у искушењима. Колико је само искушења и невоља у којима је заправо хајр (добро) и благодат. Алах је тај који зна, а ви не знате. Таберани спомиње у свом тефсиру да је Ибн Абас р.а. рекао: “Био сам у Веровесниковој а.с. пратњи па ми је рекао: “О Ибн Абасе, буди задовољан са оним што је прописано и одређено. Ако се то теби не свиђа па доиста је записано у Алаховој књизи.” Рекох: “О Алахов Посланиче, где, на којем месту? Прочитао сам цели Кур’ан!” Он одговори: “У речима:

Не волите нешто, а оно може бити добро за вас; нешто волите, а оно испадне зло по вас. – Алах зна, а ви не знате.” (Ал-Бакарах 216)

(Спомиње га Таберани у свом тефсиру и Сујути у Дерул-Менсур)

10. Подношење и стрпљивост при болу. Обожавање Алаха доноси и усађује сласт у срцу коју не може осетити осим онај ко је искрен у веровању. У обожавању Алаха заборавају се сви овосветски болови. Фараонові врачари које је довео да се обрачунају са Мусаом када су видели истинитост његових ајета и доказа иман (веровање) се настанио у њихова срца и одмах су се одлучили на обожавање Алаха. Фараон је затим наредио да се казне пре него се убију, али они се нису поколебали у веровању већ су били стрпљиви како нас је Алах у Свом говору обавестио о томе:

(70) И чаробњаци се бацише лицем на тле говорећи: "Ми верујемо у Мусаова и Харунова Господара!"

(71) "Ви сте му поверовали" – викну фараон – "пре него што сам вам ја допустио! Он је учитељ ваш, он вас је враџбини научио и ја ћу вам, заиста, унакрст руке и ноге ваше одсећи и по стаблима палми вас разапети и сигурно ћете сазнати ко је од нас у мучењу страшнији и истрајнији!"

(72) "Ми нећемо тебе ставити изнад јасних доказа који су нам дошли, тако нам Онога који нас је створио!" – одговорише они – "па чини што хоћеш; то можеш учинити само у животу на овоме свету!"

(73) Ми верујемо у Господара нашег да би нам грехе наше опростио и враџбине на које си нас ти приморао. А Алах боље награђује и кажњава трајније."

(74) Онога који пред Господара свога као неверник изађе чека Цехенем, у њему неће ни умрети ни живети. (Та-Ха 70-74)

11. Обожавање Алаха резултира самоконтролу у души човека која човека увек држи будним па води рачуна о својим делима и говору јер је свестан речи Узвишеног Алаха:

Он зна погледе који криомице у оно што је забрањено гледају, а и оно што груди крију. (Гафир 19)

Тада човек на сваки начин настоји да извршава оно што му је Алах наредио и нећеш га видети да чини оно што му је Он Узвишени забранио, а то је зато што је свестан Алаховог надзора над њим и оним што ради. Због тога човек тежи ономе што Алах очекује од њега и људи. За разлику од вањске, спољашње контроле коју човек покушава да избегне када је сакривена, или је немарна, или ослаби. Узмимо за пример зекат у Исламу где сваки озбиљан муслиман настоји да изврши ту обавезу. Чак тражи онога коме зекат припада како би му платио јер на тај начин чисти себе. Супротно томе су порези које људи одбијају да плате и настоје на разне начине да их избегну – лажирањем, преваром, подмићивањем и слично.

12. Обожавање Алаха је лек за искушења човека и утеха за његову душу јер је у томе решење за све недаће и проблеме. У оваквим ситуацијама човек се треба осамити са својим Створитељем и покорити се Његовој одредби. Каже Узвишени Алах:

О верници, тражите себи помоћи у стрпљивости и обављању молитве! Алах је доиста на страни стрпљивих. (Ал-Бакарах 153)

Ми ћемо вас доводити у искушење мало са страхом и гладовањем, и тиме што ћете губити имања и животе и усеве. А ти обрадуј издржљиве, оне који, када их каква невоља задеси, само кажу: "Ми смо Алахови и ми ћемо се Њему вратити!" Њих чека опрост од Господара њихова и милост; они су на Правоме путу! (Ал-Бакарах 155-157)

13. У обожавању Алаха је снага и понос човека и његово уздизање па ко буде Алахов искрени роб Алах је са њим, а онај са ким је Алах неће бити понижен, поражен, нити уцвиљен. Рекао је Узвишени:

Алах је заиста на страни оних који се Њега боје и греха клоне и који добра дела чине. (Ан-Нахл 128)

А како и неће бити тако када је Он Владар и Створитељ универзума и Онај који управља њиме и на њега пажљиво мотри. Истину је рекао Алах:

Онај ко за заштитника узме Алаха и Посланика Његова и вернике – па, Алахова страна ће свакако победити. (Ал-Маидах 56)

14. У обожавању Алаха је заштита од шејтана и њихових дошаптавања па онај ко то постигне заштитио је себе са свих страна. Каже Алах обраћајући се шејтану, Иблису:

"Ти нећеш имати никакве власти над робовима Мојим, осим над онима који те буду следили, од оних залуталих." (Ал-Хиџр 42)

15. У обожавању Алаха је психолошка и душевна смиреност јер оно ослобађа људску душу од страхова и

разних проблема свеједно да ли се ради о прошлости, садашњости или будућности. То је због свесности да је све у рукама Онога који је Себи прописао да буде милостив па како онда да се душа и срце не смирују, а знају за речи Узвишеног:

А онеме који се Алаха боји, Он ће излаз наћи и опскрбиће га одакле се и не нада; онеме који се у Алаха узда, Он му је доста. Алах ће, заиста, испунити оно што је одлучио; Алах је свему већ рок одредио. (Ат-Талак 2-3)

Све врсте страхова којих се човек прибојава нестају под окриљем обожавања Алаха јер оно храни душу и психу задовољством, опскрбљује је Онај који Једини може утолити њену жеђ и глад.

Те врсте страхова су:

- Страх од непознатог

С обожавањем Алаха нема страха од непознатог нити узнемирености због будућности, а како ће се бојати онај ко је чуо речи Узвишеног Алаха:

Алах обећава верницима и верницама џенетске башче кроз које реке теку, у којима ће вечно боравити, и дивне дворове у вртovima еденским. А и мало наклоности Алахове веће је од свега тога; то ће, доиста, успех велики бити! (Ат-Тавбах 72)

- Страх од болести

Зар се онај ко обожава Алаха може бојати, а чуо је речи Узвишеног:

Нема невоље која задеси Земљу и вас, а која није, пре него што је дамо, записана у Књизи – то је Алаху, уистину, лако. (Ал-Хаид 22)

- Страх од смрти

Зар се онај ко обожава Алаха може бојати смрти, а зна за речи Узвишеног:

Све што је живо умире Алаховом вољом у часу суђеном. Даћемо ономе који жели награду на овоме свету, а даћемо и ономе који жели награду на ономе свету и сигурно ћемо захвалне наградити. (Алу Имран 145)

- Страх од немања потомства

Како се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а чуо је речи Алаха Узвишеног:

Алахова је власт на небесима и на Земљи. Он ствара шта хоће! Он поклања женску децу коме хоће, а коме хоће – мушку, или им даје и мушку и женску, а кога хоће, учини без порода; Он уистину све зна и све може. (Аш-Шура 49-50)

- Страх од психичких болести

Како се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а чуо је речи Алаха Узвишеног:

Оне који верују и чија се срца, кад се Алах спомене, смирују – а срца се доиста, кад се Алах спомене, смирују!" (Ар-Ра'д 28)

- Страх од насилника и неправедника

Зар се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а зна за речи Узвишеног:

Оне којима је, када су им људи рекли: "Непријатељи се окупљају због вас, требате их се причувати!" – то учврстило веровање, па су рекли: "Довољан је нама Алах и диван је Он Господар!"

И они су се повратили обасути Алаховим благодатима и обиљем, никакво их зло није задесило и постигли су да Алах буде њима задовољан – а Алах је неизмерно добар.

(175) То вас је само шејтан плашио присталицама својим, и не бојте их се, а бојте се Мене, ако сте верници! (Алу Имран 173-175)

- Страх од сиромаштва и глади

Како се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а чуо је речи Алаха Узвишеног:

А колико има животиња које не сакупљају храну себи, Алах их храни, а и вас! Он све чује и све зна. (Ал-Анкабут 60)

- Страх за опскрбу

Како се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а чуо је речи Алаха Узвишеног:

На Земљи нема ниједног живог бића, а да га Алах не храни. Он зна где ће које боравити и где ће сахрањено бити. Све то има у јасној Књизи. (Худ 6)

- Страх од тога да греси неће бити опроштени

Онај ко обожава Алаха осећа сигурност и зна за речи Узвишеног:

Реци: "О робови моји који сте се према себи огрешили, не губите наду у Алахову милост! Алах ће, сигурно, све грехе опростити; Он, доиста, много прашта и Он је милостив." (Аз-Зумар 53)

- Страх од људи

Како се онај ко обожава Алаха може бојати овога, а чуо је речи Алаха Узвишеног:

Ако ти Алах даде какву невољу, нико је осим Њега не може отклонити, а ако ти зажели добро – па, нико не може благодат Његову спречити; Он њоме награђује онога кога

хоће од робова Својих; Он прашта и милостив је." (Јунус
107)

ПОВРАТАК ИЗВОРУ

Сви ће се сигурно сложити да све има свој корен, извор и почетак. Извор и корен човечанства је један, а то је Адем а.с., отац свих људи из чије кичме се изродило човечанство, намножило и проширило. Рекао је Узвишени Алах:

О људи, бојте се Господара свога, који вас од једног човека ствара, а од њега је и другу његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао. И Алаха се бојте – с именом чијим једни друге молите – и родбинске везе не кидајте, јер Алах, заиста, стално над вама бди. (Ан-Ниса' 1)

Ако је један извор логично је и природно да је и веровање једно, а то је обожавање само Алаха, Јединог, без да Му се ширк чини (да се не обожава ништа мимо Њега). Вера Адема а.с. је била управо искрено обожавање Алаха Једног, Јединог. Рекао је Алах Узвишени:

Људи су једну заједницу сачињавали, а онда су се један друге супротставили. А да није Речи раније изречене од Господара твога, овима би већ било пресуђено о ономе око чега се разилазе. (Јунус 19)

Ово разилажење је резултат различитог поиманња, начина живота и језика како каже Алах:

И један од доказа Његових је стварање небеса и Земље, и разноврсност језика ваших и боја ваших; то су, заиста, поуке за оне који знају. (Ар-Рум 22)

Такође, природно је и то да је настало одступање од идеологије и вере и тако су настале различите вере, идеологије и божанства на Земљиној кугли. Обавеза је

свих људи уколико желе срећу, понос, част и леп живот да се врате изворном обожавању и исправној вери на којој су били пре него су им је шејтани искривили, а та исправна вера је искрено исповедање тевхида (једноће) Алаху, преданост и покорност Њему Узвишеном, ослобађање од ширка, владање и суђење по ономе како је Алах наредио у свим сегментима живота, без изузетка. У супротном, осетиће сву горчину живота и на овом и на будућем свету. Истину је рекао Алах Узвишени:

Елиф Лām Рā. Књигу ти објављујемо зато да људе, вољом њихова Господара, изведеш из тмина на светло, на Пут Силнога и Хваљенога. (Ибрахим 1)

МИСИЈА И ПОЗИВАЊЕ

Због свега наведеног позивамо све немуслимане, оне цивилизоване и разумне међу њима, да читају превод значења Кур’ана часног који је устав Ислама, па ће у њему наћи решење за све своје проблеме и проблеме које свет има – политичке, економске, социјалне и моралне. Међутим, потребно је да немуслимане прихвате и студирају Кур’ан и Ислам без верске пристрасности будући да је он устав за цело човечанство све до Судњег дана, а не само за арапе како то желе приказати заблудели медији. Његови прописи и закони обухватају све аспекте и сегменте живота за свако време и у сваком месту. У Кур’ану ће наћи адекватне одговоре на сва питања која заокупљају мисли већине немуслимана, у вези са животом, смрћу и шта након тога. Кур’ан је последња посланица (објављена света књига) која поштује све остале вере, и јудаизам и кршћанство, и забрањује псовање других религија и њихових следбеника. Рекао је Узвишени Алах:

Не грдите оне којима се они, поред Алаха, клањају, да не би и они неправедно и не мислећи шта говоре Алаха грдили. – Као и овима, тако смо сваком народу лепим поступке њихове представљали. Они ће се, на крају, Господару своме вратити, па ће их Он о оном што су радили обавестити. (Ал-Ан’ам 108)

Ако размислимо о Кур’ану видећемо да води мирну расправу, обузима срца оним што наводи и убеђује разум у исвравност својих прописа и закона. Истину је рекао Узвишени Алах када каже:

А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Алаха, сигурно би у њему нашли многе противречности. (Ан-Ниса' 82)

Од кључног значаја је да спознаш ко је твој истински Бог због којег ћеш осетити смирај, рахатлук обожавајући Га, уживање у обраћању Њему како би био срећан у спокоју и удобности на овом свету и у вечности у џенетским баштама. Удаљи себе од незнања и слепог слеђења које заслепљује срца и баца их у немар па после не можеш прихватити истину, нити стремити ка њој у циљу откривања суштине и спознаје Алаха Узвишеног. Прилику треба искористити док су врата покајања и повратка Алаху отворена пре него ти изненада дође смрт, јер тада неће бити времена за кајање. Код Алаха се нико неће плашити неправде и закидања награде. Шта више, радуј се јер ће ти Алах опростити све пријашње грехе и немој пропустити прилику јер каже Алах Узвишени:

Реци онима који не верују: ако се окане, биће им опроштено оно што је пре било; а ако се не окане – па, зна се шта је с древним народима било. (Ал-Анфал 38)

У потпуности сам убеђен да је већина незадовољна у обожавању неког другог мимо Алаха, Јединог и Моћног који их је створио из ничега, а нарочито они који обожавају створења попут животиња и природних појава. Сигурно ћеш се зачудити ономе ко тражи и обожава божанства која здрав разум и савремен човек одбацује као што су обожавање ватре, шејтана, мишева и слично. Међутим, срца су слепа према обожавању Алаха, а не очи. Истину је рекао Узвишени Алах:

Али, очи нису слепе, већ срца у грудима. (Ал-Хаџ 46)

Онај ко жели истину Алах ће га ка њој и упутити јер Алах зна његову искреност у томе. Рекао је Алах:

а Он ће срце онога који у Алаха верује упутити – Алах све добро зна. (Ат-Тагабун 11)

Немој бити од оних који се охоле над истином и уздижу над људима јер ће ти срце бити запечаћено и копрена на очима па нећеш видети ништа осим онога што одговара твојим страстима и што ће бити узрок твоје пропасти. Рекао је Узвишени Алах:

Одвратићу од знамења Мојих оне који се буду без икаква основа на Земљи охолили. И какав год они доказ виде, неће га веровати: ако виде Прави пут – неће га као пут прихватити, а ако виде странпутицу – као пут ће је прихватити. То зато што ће доказе Наше порицати и што ће према њима равнодушни бити. (Ал-А'раф 146)

Врати се своме истинском Богу и видећеш да је милостивији према теби од твоје мајке која те је носила у утроби, родила те, хранила и одгајала. Рекао је Узвишени:

Он вас благосиља, а и мелеки Његови, да би вас из тмина на светло извео – Он је према верницима самилостан. (Ал-Ахзаб 43)

Алах се радује твоме повратку Њему и твом покајању како нас је о томе обавестио Алахов Посланик а.с. када каже: „Алах џ.ш. се обрадује тевби (покајању) Свога роба који се покаје више него што би то учинио неко од вас када би путовао на деви кроз пустињу и изгубио је, а на њој му сва храна и вода, па је дуго тражио и изгуби сваку наду да ће је пронаћи, а онда заспе и када се пробуди

угледа своју деву у његовој непосредној близини како мирно стоји, те одмах скочи и ухвати поводац и од силне радости узвикне: 'Боже мој, Ти си мој роб, а ја сам Твој господар', погрешно се изразивши од силне радости.“
(Сахиху Муслим)

ЗАКЉУЧАК

Драги читаоче, ја сам ти доиста искрени саветник и онај који се брине за тебе. Најискреније си ми драг. Моја брига и настојање да допринесем нечим корисним овом човечанству ме је инспирисала и подстакла да напишем ову књигу. “Најбољи међу људима је онај ко им највише користи” (Сахихул-Џами’). Како нас је наша вера подучила и упутила, и самилост према људима је оно што ме је подстакло на ово дело – “Милостивима ће се смилovati Најмилостивији” (Сахих - Ахмед, Ебу Давуд, Тирмизи). Наш Господар Узвишени нас је подучио да другима желимо добро што ме је такође мотивисало да напишем ову књигу. Наш посланик Мухамед а.с. нас је обавестио у свом хадису па каже: “Жели и воли људима оно што желиш себи.” (Сахих – Тирмизи, Ибн Маџе) Све ове васпитно-одгојне смернице су утицале на мене да уложим свој скромни труд и објавим суштину онога што је некада скривено од вас због лажних, кривотворених медија који изокрећу и мењају чињенице и реалност. То су они медији који носе кожу јагњета, а имају срце вука па истину приказују као лаж, а лаж приказују истином. Сретан и успешан је онај ко може препознати и прихватити истину, а лаж одстранити. Васпитно-одгојне упуте нам наређују да ништа не прихватамо здраво за готово без претходне провере и појашњења па каже Узвишени Алах:

О верници, ако вам некакав непоштен човек донесе какву вест, добро је проверите, да у незнању некоме зло не учините, па да се због онога што сте учинили покајете. (Ал-Хуџурат 6)

Нека не заварава онога ко обожава нешто или неког другог мимо Алаха то што има здравље, пуно иметка и деце. Када би дуњалук (овај свет) код Алаха био вредан колико крило комарца онај ко не верује у Алаха и обожава нешто друго мимо Њега не би попио ни чашу воде. Рекао је Узвишени:

Нека никако не мисле неверници да је добро за њих то што им дајемо дуг живот. Ми им га дајемо само зато да што више огрезну у греху; њих чека срамна патња. (Алу Имран 178)

Мноштво благодати и уживања на овоме свету није доказ Алахове љубави према теби, нити Његовог задовољства твојим делима. Алах даје дуњалук и ономе кога воли и ономе кога не воли, а што се тиче покорности према Њему и обожавања Њега Узвишеног Алах то даје само ономе кога воли. Пред тобом је отворен пут да будеш од оних које Алах воли и са чијим делима је задовољан, а то се може постићи једино искреним обожавањем Њега Узвишеног. Такође каже Узвишени:

А да неће сви људи постати неверници, Ми бисмо кровове кућа оних који не верују у Милостивог од сребра учинили, а и степенице уз које се пењу, и врата кућа њихових и диване на којима се одмарају,

(35) и украсе од злата бисмо им дали, јер све је то само уживање у животу на овоме свету, а онај свет у Господара твога биће за оне који буду Његова наређења извршавали, а Његових забрана се клонили. (Аз-Зухруф 33-35)

Човеку ништа неће користити од онога што је гомилао од богатства, иметка и деце обожавајући нешто друго мимо Алаха. На Судњему дану ће бити одговоран и очекује га

пропаст како нас је о томе обавестио Узвишени Алах у Свом говору:

Ни богатства ваша ни деца ваша неће вас учинити Нама блиским; само оне који буду веровали и добра дела чинили чека вишеструка награда за оно што су радили, и они ће у високим одајама бити сигурни. (Ас-Саба' 37)

На дан полагања рачуна стајаће сам без свега онога што је имао на дуњалуку босоног, го, необрезан као што је био створен први пут. Каже Алах Узвишени:

А доћи ћете Нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали. "Ми не видимо с вама божанства ваша која сте Њему равним сматрали, покидане су везе међу вама и нема вам оних које сте посредницима држали." (Ал-Ан'ам 94)

Сматрај веома важним и озбиљним проверу онога што садржи твоја вера и идеологија исто као што тражиш посебне гаранције у иметку за трговачку робу како би проверио њену исправност, а прече од тога је проверити и испитати твоју веру и идеологију како би утврдио исправност онога у шта верујеш и како би ти истина постала јасна пре него се будеш кајао а кајање ти неће користити. На Земљи имаш само један живот па настој да га проживиш у складу са исправном вером и оним што ће користити твојој души и делу за оно што долази након смрти. Алах од тебе не тражи осим мало – да Га обожаваш и владаш се по Његовом шеријату, а Он је неовисан од тебе. Обећао ти је вечни живот у непрестаним благодатима које никада неће нестати, а онај ко ужива у њима и на почетку и на крају си ти, о човече! Алаху не може нашкодити грешење грешника, нити му користи

покорност покорних, али је испит и тест да се одвоји онај ко је покоран од онога који греша. Рекао је Узвишени:

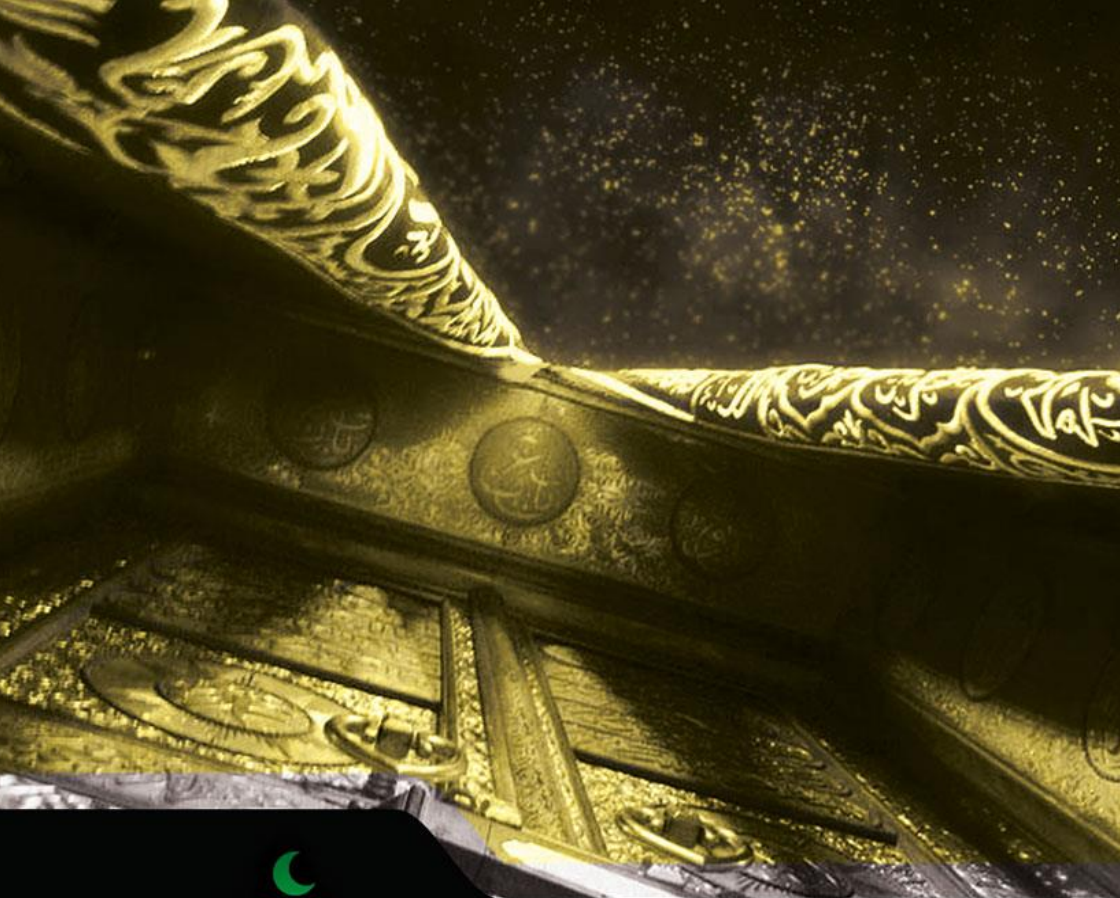
А Ми смо у искушење доводили и оне пре њих, да би Алах сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу. (Ал-Анкабут 3)

Обожавање Алаха ти гарантује да ћеш постићи срећу на овом и будућем свету а иметак и богатство ти то свакако не могу обезбедити. Богатство је као хлад који нестане и њиме нећеш моћи на Судњему дану купити добра дела нити се решити лоших. Рекао је Алах:

Када би све оно што је на Земљи било у поседу неверника, и још толико, и када би се хтели откупити од патње на ономе свету, не би им се примило. Њих чека мука несносна. (Ал-Маидах 36)

Молим Алаха да отвори твоје очи, упути твоје срце и укаже ти на истину. Нека је салават и селам на нашег веровесника Мухамеда а.с., његову породицу и асхабе.

Дакле, шта је сврха овог универзума и онога што је у њему, неба, Земље, Сунца, Месеца, ноћи, дана, звезда и осталих небеских тела осим да укажу на постојање њиховог Створитеља, а шта тај Створитељ жели, тражи и зашто их је створио?

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM